

375748

ജീവകാര്യാലയം

നിത്യപണ്ടം

ജീവകാര്യാലയം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്

ജീവകാരണപ്രസ്താവന

ജീവകാര്യം നിരുപ്പണം

ഗ്രന്ഥകാരൻ:

ശ്രീ പരമദ്വാര ചട്ടമ്പി സ്വാമികൾ.

SREE THEERTHAPADEEYA GRANDHAVALI No. 13

JEEVAKARUNNYA NIROOPANAM
(Malayalam)

Rights reserved

First Edition September 1978

Copies—2000

by:-

**Sree. Paramabhattara Chattambi
Swamikal**

Printed at Vijaya Press, Pallickathodu.

Price Rs. 3

Published by

Theerthapadasramam
Theerthapadapuram P. O.
Vazhoor,
Kottayam Dt.
Kerala.

പ്രസ്താവന

പ്രഥമസൂര്യനിശ്ചയ വിദ്യാധിരാജ് പരാദ്രോഹ ശ്രീ ചട്ടപ്പിസ്പാമി തിരുവടികളുടെ അപാനനംബരങ്ങൾക്കും നേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കേരളത്തിൽ മുന്ന് അധികം പ്രേക്ഷണങ്ങൾ തോന്നന്നില്ല. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ ആ വിർഭവിച്ച ആദ്ധ്യാത്മികവും സാംസ്കാരികവും സാമൂഹായികവുമായ വഹിക്കപ്പേണ്ടാനത്തിൻ്റെ കേന്ദ്രം സ്ഥാനം. ശ്രീ ചട്ടപ്പിസ്പാമി തിരുവടികളായിരുന്നുവെ നും പരിഗ്രക്കാരന്മാരെല്ലാം സമുത്തിക്കൊണ്ടു. ശ്രീനാരായണമഹത്സ്പാമികളുടെ ശിഷ്യപ്രയാനം. ശ്രീനാരായണൻ ‘ഗൃത്കല’ പ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ സ്ഥാപകനമാരു ശ്രീ നടരാജമുരു മുംഗുരീഷ്’ലെഴ്തിയ ‘Word of the Guru’ എ ന ഗ്രന്ഥമത്തിൻ്റെ 258-ാം പേജിൽ പ്രസ്തുത വിഷയ തന്ത്രങ്ങൾക്കും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിൻ്റെ വിവരങ്ങൾ മുണ്ടനെയാണ്. “നാടൻ മല്ലിക്കുങ്കരം മുടക്കോയ പ്രതിയേജു പ്രതിനിധിയായ പ്രായം കൂടിയ തുടക്കാരാന

(എറിച്ചടപ്പിസ്പാമിക്കെള്ള) ചുറ്റാ 19--20. ശതകത്തിൻ്റെ അവസ്ഥനും ദൈർഘ്യത്തിലെ തിരുവിതാംകൂർ.സംസ്കാരിക വും സാഹിത്യപരമും ആദ്യപ്രായത്തികവുമായ ഒരു നവോത്ഥാനം ദ്രുതഗതിയിൽ നാട്ടിലെ പ്രതിനിധിത്വം മൂലം ഉദ്ദേശ്യവും തയ്യാറാക്കുന്നതും കവികൾ, വൈജ്ഞാനികൾ, ആളുക്ക്ലേഡ് നിപുണമാർ ഫീഡബോർഡുകൾ എല്ലാം ഏറ്റവും സഹായം നൽകി.

മുഖ്യവിശ്വാസി (എറിനാരാധാരാജൻ) ആര്യജ്ഞവമേറിയ ബാധക ഭാവിചെത്തന്നും മൂലം ആദ്യപ്രാന്തരാജ അഭിവാദനം ചെയ്തു നവോത്ഥാനവിഭ്രാംതിൻ്റെ നേതാക്കളും ലോറാജ്ഞായിരുന്ന ശ്രീ കണ്ണൻപിള്ളച്ചുട്ടെട്ടി ശ്രീ കുമാരാജാവാഴാൻ അഞ്ചേല്ലപിന്നസാഖ്യതകളെ കാലേ തുട്ടി കാണുകയും ബുദ്ധിപൂർവ്വവും പരിപക്ഷവും ഹാർഡ് നാർലൈഞ്ചേങ്കാബാട്ടും ഘട്ടവാച്ചും ശാലിനന്മായിരുന്ന അന്നത്തെ നാണ്ഡവിശ്വാസിന്റെ സ്വരൂപം ആവിഷ്കരിക്കാൻ ബോധവും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.” മൂലം പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും നവോത്ഥാനത്തിൻ്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നതും ശ്രീ ചട്ടപ്പിസ്പാമി തിരുവഡികളായിരുന്നവെന്നും പ്രക്രമാക്കണംഞ്ഞല്ലോ.

1941-ലെ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റീൽസ്സ് റിഫ്ലോക്ടിൽ സ്പാമി തിരുവടക്കളെപ്പറ്റി ഇന്ത്യൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “ഹിന്ദുമതത്തിലേപ്പും” മുതൽ മതത്തപ്പേഖളുടെ ആനിയന്ത്രിതമായ സംകുമണം നിന്മിത്തം നാശാനുവബ മാറ്റ ഒരു ദൃഷ്ടിപ്രകാരം ചിന്താഗതി ജനങ്ങളുടെ ഉത്തരവുകളും പാവനമായ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പ്രചോദനത്തിൽ സ്വത്തായിരുന്നു പ്രശ്നങ്ങൾക്കും രക്ഷാത്മന്മാരുമായ നിലപാതയാക്കുകയും ചെയ്തു.

19-ാ. നുറ്റാണ്ടിൻറെ അവസാനത്തോട്ടുടർന്ന് ഈ വ്യത്യാസം ഹാന്ദുമതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. മനസ്സിലെ ബന്ധമായി അന്തരൊമായ മാനദ്യവും അലസതയും സാധാരണജനങ്ങളുടെക്കയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആവിർഭവിക്കേണ്ടി ഗാംഡീരണങ്ങളാശു ഉത്തപ്പങ്ങൾ അബ്ദജാഡിലങ്ങളായ ചില അനാചാരങ്ങളുടെ കത്തക മാത്രാംഡി തുപാന്തരപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതു. അങ്ങനെയുള്ള ഒക്സാനർഡെത്തില്ലാണു് തിരുവിതാംകൂറിൽ ശ്രീ. ചട്ടമിസ്പാമിതിയവടികളുടെ ആവിർഭവഞ്ചായതു്. അദ്ദേഹം വിനാശകരമായ മേൽ പറഞ്ഞ അപേഴ്തിൽ നിന്നു് ഹാന്ദുക്കലെ തട്ടിയുന്നതും ജീവിത തത്തിനു് ഒരു ഉദ്രോഗവും ഒരു ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടെന്നുള്ള പദ്ധതിയും ഉദ്ദേശ്യവും പാരമായി ഉദ്ദേശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ അതിഖളിത്തമായ ജീവിതരീതിയിലും സാധാരണജനങ്ങളുടെ താഭാമ്യതയാലും അദ്ദേഹം എറിഞ്ഞ സാധാരായ ഹാന്ദുമതങ്ങളാൽ തിരുപ്പിനു് ഉത്തരജനവും ചെത്ത നൃവും വീണും നൽകകയും ചെയ്യുന്നതു. അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള കൂത്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ കശാഗ്രബ്യുഡിയും ദുരവീക്ഷണപട്ടപ്പവും ദീർഘദ്യുമ്പുടിയുള്ള അതിസമർത്തനായ ഒരു പ്രവാചകന്റെയോ പ്രതിശോഭിയായ ഒരു ലോകാചാരാദിന്ദ്രിയങ്ങൾ ജോലികളായിരുന്നു”.

ശ്രീ. ചട്ടമിസ്പാമിതിയവടികയാണ് കൊല്ലുവർഷം 1029-ാമാണ്ടു് പ്രാണദിവസം 11-ാം തീയതി (ക്രിസ്ത്യൻ ത്രാവ് 1853-ാമാണ്ടു് ആഗസ്റ്റു് 25-) വ്യാഴാള പകൽ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് തിരുവനന്തപുരം നഗരികളു് 3 നാഴികവടക്കളും, ഇന്നക്കണ്ണമുള്ളവരുടെനാറിയപ്പെട്ടുന്ന കൊല്ലുർ എന്ന സ്ഥലം

അതു ഉള്ളിട്ടേക്കൊട്ട് എന്ന നായർ ഭവനത്തിൽ ജനിച്ചു. ജനസിദ്ധമാണ് പൂർവ്വവാസനാവിശേഷത്താൽ ബാല്യകാലം മുതൽതന്ത്രനാശസാധ്യാഖണ്ഡമാരുത്തിലാസംപ്രകടമാക്കിക്കാണ്ടിങ്ങനുകമാപ്തങ്ങൾസർപ്പകലാഖലുന്നു. സത്രപ്പാജനം ആത്മാരാമൻ. ലോകാരാഖ്യനുമായ ഒരു ദ്രോഹവരുന്നുനന്ന നിലച്ചിൽ യഥനുന്നത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധനായി പ്രശ്നാഭിച്ഛ. അലോകസാധ്യാഖണ്ഡമായ സിദ്ധിവിശേഷങ്ങളും വാദിക്കുന്നതിനാൽ ശ്രീസ്വാമിതിരുപ്പട്ടികയാണ് അതിവർണ്ണാഗ്രഹിയായ ഒരു യതിയുടെ നിലച്ചിലാണ് ജീവനലൈല നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതു.

പുരാതനകാലം മതാർക്കുന്നതിൽ നിലച്ചിലാം മതപരമായ അന്യാവിശ്രാസങ്ങളിൽപ്പുട്ട കൂത്തി, ജ്ഞാനബി, പടയണിത്രം തുടങ്ങി അനേക ദശാചാരങ്ങളായും നീക്കി ചെവഡിക്കും. താന്ത്രികവും സാത്പരികസന്ധ്യനും യന്ത്ര ഹിന്ദുമതം. ജനസാമാന്യത്തിനിടയിൽളാപ്പുകവാനാണ് അദ്ദേഹം തുടക്കി ശ്രീചൃതതു. കേരളത്തിൽ അബ്രാഹാംജിങ്കരയിട്ടും ശ്രൂഹവിദ്യാസ്വന്പദായ പ്രതിഷ്ഠാപകനായ ഒരു യത്തിശ്വരനുന്ന നിലച്ചിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു എന്നും സൗതികപ്പെട്ടടം. ശ്രീനാരാധനയുള്ളംബാ മികര ശ്രീനിലകണ്ഠംതീയമ്പാദസ്രാമികര, ശ്രീ തീയമ്പാദപരമരഹംസസ്യാമികര തുടങ്ങി അനേകം. സമാരാഖ്യനാരാധനമാരുത്തുകളുടെപരമാവധാരാശ്രൂനായിരുന്നുപാമിപാദങ്ങൾ ഗ്രന്ഥരചനശിശ്രൂപങ്ങൾ. ഗ്രന്ഥസ്ഥലകളിൽ വച്ചുനടത്തിയ അഭിനൃവസംഭാഷണങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മാല്യമങ്ങളിൽക്കൂട്ടിയാണ് തന്നെ ആശയങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തിനിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചതു.

ങ്ങ ഗുംമകാരനെന്ന നിലയിൽ കേളു സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ആ മഹാത്മാവിന് ഉന്നത്വായ ഒര നട്ടാ നം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് ചിദാകാശലഭം, റർക്കരഹസ്യരത്നം, ശ്രൂമത്രപനിർഭാസഃ, സർപ്പമതസാരസ്യം, സുവിര തുനഹാരാവല്പി, അബൈപ്രതച്ചിനാപദവതി, ക്രിസ്തുമത ചേദനം, പ്രാചീനകലയാളം, അരുടിമണാഷി, മോക്ഷപ്രാപിപ വശ്യനം, വേദാധികാരാനിത്രപദം, ശ്രീചക്രപുജാകല്പം പുനർജന്മനിത്രപദം, ജീവകാരണ്യവിത്രപദം തുടങ്ങി അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവിട്ടും സം സുക്ത ഭാഷയിലും മലയാളഭാഷയിലും തമിഴ് ഭാഷയിലുമായി ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട് അവയിൽ ക്രിസ്തുമതചേദനം, പ്രാചീനകലയാളം, വേ ദാധികാരാനിത്രപദം, ശ്രീചക്രപുജാകല്പം, അബൈപ്രതച്ചി നാപദവതി ഇത്രയും പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ ഇക്കാലത്തി നിടയിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുള്ളൂ. അച്ചടിക്കാരത അദ്ദേഹി നിടപിതികാരിടനിട്ടുള്ള പല പുസ്തകങ്ങളും ഇതിനകം നാഷ്ടപ്പെട്ടവയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊത്തിൽ ജീവകാരണ്യനി ത്രപദം എന്ന ഒര വലിയ ഗ്രന്ഥവും ഉജപ്പെട്ടുണ്ട്. തമിഴ് ലും സംസുക്തതത്തിലുള്ള അനേക പ്രമാണങ്ങൾ ഉദ്ഘാടിച്ചു മനസ്യൻ എല്ലാവിധത്തിലും അഹരിംഗ്നാസിലും തത്തജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കടപ്പെട്ടവനാണും അതിൽ സമർത്ഥമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ എത്തനേന്തെങ്കിലും ആ വലിയ ഗ്രന്ഥം നാഷ്ടപ്പെട്ട പോക്കയും അതിനേൻ്റെ ചുരുക്കംപാറിൽക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും തീർത്ഥമപാദിയ

ഗ്രന്ഥാവല്യിലെ 12—ാം നമ്പർ പു സ “ ത ക മ ച യ ഇ ഹപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീയപ്പെട്ടതുന്നതു് ഇതു് കൊല്ലവർഷം 1111-ൽ “ എം. എൻ. നായർ ” മാസികയിൽ അഭ്യു ലക്ഷ്മൈലാഡി പ്രസിദ്ധീയപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പിന്നീടു് “ ശ്രീചട്ടപ്പിസ്പാമിശ്രാബ്ദിഗ്രന്ഥ ” എന്നിലു് ഇതിനേരം മക്കാഡി റാഗവും പ്രസിദ്ധീയപ്പെട്ടതായിട്ടുണ്ടു്, എന്നാൽ പു സു് തക്കറുപത്താൽ ജീവകാരണപ്രസ്താവനിയും ആദ്യമാ യാണു് പ്രസിദ്ധീയപ്പെട്ടതുന്നതു്.

ശ്രീചട്ടപ്പിസ്പാമിതിങ്ങ വട്ടിക ഒ അ ഹ റി. സം പ്രത്തിയിൽ വളരെ നിഷ്ഠാംഘും സിദ്ധാധിക്രമിക്കും ഒരു മഹാ ത്വാവായിരുന്നു “ അ ചിസാപ്രതിപ്പായാം താംസന്നിധി വൈരത്യാഗഃ ” എന്ന ഒരാദാർശന സുതും സ്വജീവിത തിരക്കുടി വ്യാപ്യാനിച്ചു് ലോകത്തിനു്, അപ്രൂവം എ പ്രോഴം കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. കുട്ടവാഴം പത്രം പു, കീരിച്ചും പാനും തവളും, സംഹാത്രപ്പയ്യും സ്പാമിസന്നി ധിയിൽ വര്ത്തിക്കേന്നതു് കണ്ണിട്ടുള്ളവർ പലതും തദ്ദേശം അനുഭവണ്ണം രേഖപ്പെട്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീ. കെ. നാഥപാഠി ശ്രീ. ജി. കൃഷ്ണപാഠി, ശ്രീ. എ. കൃഷ്ണൻ പിഞ്ചലാസു് | ശ്രീ. ചിത്രമേഴ്ത്തരു് കെ. എം. വരുന്നിസു് മുതലായ മാന്യ നാൾ “ ശ്രീ. ചട്ടപ്പിസ്പാമി ശതാബ്ദിഗ്രന്ഥ ” എന്നു രേഖപ്പെട്ടതിയിട്ടുള്ള തദ്ദേശം അനുഭവണ്ണംസ്പാമിതിങ്ങ വട്ടിക്കളുടെ അഭിംബാവും പു സു നിഷ്ഠാംഘും താംയായാൽവാൻു്.

അപ്പിംഗ്രാവതം അനുഷ്ഠാനികവാൻ ആർക്കേഡ് ടബ ധിക്കണ്ണിച്ചുണ്ടാം. സുസ്യട്ടേജ് കൗളു, മാംസലുക്കുകളുള്ളപ്പോ ലലഹിംസകമാരാണ്ണന്ന വാദിച്ചു് മതസ്യമാംസാദിക്കു

எனதை கூறிக்கொடினவேண்டி ஸபார்யூக்கைக்கூடு அதுங் கூறும் வித்யாரஸபுனரை சு பில நேதக்கூர் பேரிப்பு ஆகின காலதாளை ஸபாமி திதவடிக்கல் ஜீவகாண எழு நிறுப்பன் ஏழுதுதியது⁵. அவர்கள் வாண்மைக் கூறும் சூதான்தீர்வை மாநாயை ஸபாமி திதவடிக்கல் நம என்கூறுமானால் புது பாடுப்பிடிகள் ஹதுபோலை ஶாஸ்திர யூது ஆகது ஆக்கரவுமாய ரீதியில் அவரினாஸிலும் நெற்ற புதிபாடுப்பிடிகள் ஒது ருமம் மலர்வாழ்வை யில் ஹதுவரை அது ருமம் புஸிலபூத்துதியிடிலேனா என் நெற்றக்கூறு அரியான் கஷியுள்ளது⁶.

பரமத்தோர் ஸ்ரீ. பகுபுரைஸ்ராமிதிதவடிக்கல் ரபி சு முன்மனங்கும் அவிடுதேஷு⁷ ஏழுரை புதியதற்கும் மாய் குன் வாசியன்த புதிபாடுகளை முன்மாளை கூடு ஜீவகாணரை நிறுப்பன்.. ஹா விஶிஷ்டமாய ருமம் ஸபாமி திதவடிக்கல்கள் ஸுமரளைய முன்கிட்டு நெற்ற ஸுபூஜங்கமக்கு. அவற்றிப்புக்கூத்துள்ள, ஸ்ராமிதிதவடிக்கல் ரபிசு மரு ருமங்கலபோலை ஹதிக் குமாந்து ஜங்காந்தெயிடகில் புதுர் ஸிலி கக்கமங்கல் நெற்ற புதிக்கூறை.

ஹா ருமம் புஸிலபூத்துவான் ஏனை பேரு பூபுக்கூடு அதிகௌர் புமதலப் ஏரெட்க்கூக்கூடு செய்தது⁸ அதுஞ்சும்பெரியுக்கூத்துய னாரளை கேரஜங்கங்குள்ளை அதிக் குரி. எக். ஜி. சௌபாந்திரன் (வெலோ, உடேயாகமளை, அதுவு) பேரு புதேங்கு புஸுதாவு

കാണു് അവർക്കുള്ളാം എന്തെല്ലടക്ക നാരായണസുമരണ പൂർണ്ണകമായ ശ്രദ്ധാരംസകരാ, ഈ ഗ്രഹം റോഗിയായി അച്ചടിച്ചതന്ന ആനിക്കാടു് വിജയാ പ്രസ്തു് ഉടമസ്ഥനോ ടം ജീവനക്കാരോടു, ഉള്ള കൃതാഖ്യത ഇവിടെ രേഖപ്പെട്ട തനിക്കൊള്ളിട്ടു.

എന്നു് കേൾമാഡാസി,

(ഒപ്പ്)

ചിദ്യാനന്ദതീർത്ഥമഹാദൈവപാഠികര

തീർത്ഥമഹാദൈവം,

തീർത്ഥമഹാദൈവം

വാഴ്യർ, കോട്ടയം.

4—8—1978.

“ ശാന്തിയെപ്പുറത്തുമാ സ്വരാഹിതൻ മുന്നിൽ ചെന്നാൽ
ശാർദ്ധലഭ്യജംഗാദിപരിസ്വാസങ്കളംപോലും
ചിക്കേന ദാവംമാറി ശിഖ്യർപ്പോലൊരുക്കത്തിൽ
നിൽക്കയേ പതിവുള്ളൂ, ഹാ! എതാഴം തപോരാശേ”

(വള്ളത്തൊടം)

“ ഉറുസ്വിച്ചയും പാററ പാന്തും വേറുന്നിൽ
കുറാന്പനിഡിയേ ചെന്ന തുടക്കിടന്നു;
ചെറുപ്രാണികൾക്കും ചേതോവിനോദം
പെറ്റം നല്ല ചെങ്ങാതിയായിട്ടിരുന്നു.

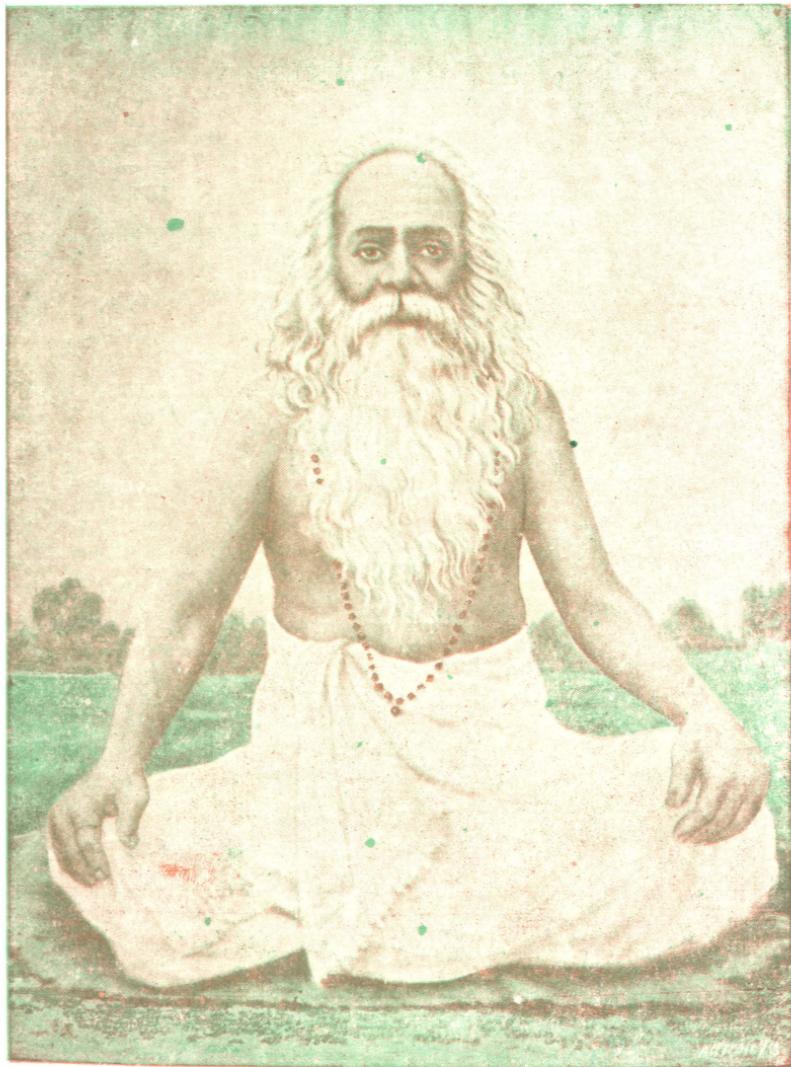
കളിച്ചോടിടം മൃഷികക്കാർ വോന്നാൽ
വിളിക്കേപ്പുട്ടേന്നും വിളക്കിരിഞ്ഞു മുഖിക്ക
കളിച്ചോടിയെത്തുന്നു; അണ്ണുന്നാവർക്കീ
യോളിക്കാഴ്ചയാശ്വര്യമാശ്വര്യമാശ്വരു.

കടിച്ചുറ്റം ചാബിനേ കൈന്തലപത്രാം
പിടിച്ചേന്തേട്ടുത്താത്രു ചുററിക്കഴുത്തിൽ
കടിക്കാൻ നൃംപാൻ കൊടുത്തിട്ട കാട്ടിൽ
കടിപ്പാർപ്പിനേർപ്പാട് ചെയ്യുവിഡേശാൽ ”

(സരസകവി എം. ആർ. മാധവരായർ)

പാരമദ്ദോഷ ശ്രീ. ചട്ടമ്പിസ്വാമി തിങ്കവടികൾ

സ ബാഥനാ സ്തിതി നുഠു ട്രാ:
തി പാരമദ്ദോഷ । പരാഖ്യ ഭിന്ന ക,
ലാംബ കാലം കൊന്തി വാഗി മിസര ഏ
നാംബ .   ഒസ അച്ചു .   പാരമദ്ദോഷ ।

ബി

ഉണ.

ജീവകാരുണ്യനിരുപ്പണം

(വിദ്യാധിരാജപരമഭ്രാഹ
ശ്രീ ചട്ട നീസപാമീ തിരുവടികൾ)

“ആചാര്യഃ സർവ്വചാഞ്ചല ലേഖക എവഹി ധിമതാഃ”
എന്നാണ്മല്ലോപ പ്രമാണം. അതിനാൽ പ്രസ്തുത വിഷയത്തെ
കരിച്ചുള്ള നിറപാനത്തിലും ആദ്യം പ്രക്രമിയെന്നതെന്ന്
പരിശോധിക്കാം. മാംസലക്ഷകരക്കും സസ്യലക്ഷകരക്കും
പ്രക്രമിക്കാണും. ആകുത്തിക്കാണ്ടം വ്യത്യാസം കാണാം
ഈ. മഹാശ്വർ തുടിൽ ഏറ്റു വർദ്ധമാണെന്ന നോക്കു.
മാംസലക്ഷകളായ മൂന്നുഡാക്ക് വീരപ്പിള്ളുകൾ കാണാം. മന
ഷ്യനും അപ്രകാരം നാലു പല്ലകൾ കാണാണെന്നും¹ അതുകൊ
ണ്ടും മനഷ്യനും മാംസലക്ഷക്കായിട്ടാണും സ്വാശിച്ചിരിക്കുന്ന
തും. ജനുക്കൊള്ള ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും മനഷ്യരുടെ ഉപ
ഭ്യാഗത്തിനും വേണ്ടിയാണും മത്സ്യം, മാംസം, മട്ട്, തുവ
വള്ളരു തച്ചിയുള്ളതും. ശാരീരശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും
സുവക്രമവും ദോഗ്രശാന്തതിനും ദൗഷയന്ത്രപേണ പ്രയോ
ജനപ്പെടുന്നതും ആണും പിശാചപ്രാണക്കും പ്രിതിവയന്ത്രക
ബാധ്യാപദ്ധതികൾ മാറ്റുക, അമ്മൻ കൊട്ട, കുത്തി മര
ലാഡ ഉറുളുംതിപുജ, ശക്തിപുജ (വാമഹാർദ്ദിം) മന്ത്രങ്ങൾ മുതാ,
അറമുലച്ചി, പച്ചത്താലാട്ടി, വെള്ളീറ്റു കട്ടരാം²
നിണമാടൻ, ശകലിത്തത്താൻ തുത്യാണി മുത്താിക ഒരു
പലതുശാന്തിപ്പുള്ളി കൊട്ടതി ക്ഷുദ്രകമ്മങ്ങൾ, തട്ടിപ്പലി

തറവാട്ടകളിലെ കലശം വെള്ളു്. പിറ്റുമുഖം മനസ്സു് തൃതി നോക്കു) അങ്ങനേ അററും മഹാബ്രഹ്മണ്യരുടെ പദ്മ വക്രയാഗണ്ഠം, ആനന്ദം കബളിം, കടവാനും ചാം, പണ്ണിക ഇഷ്ടമിൽപ്പിക്കരക്കും ഏച്ചുകരക്കും കുടാക്കുകും, മദ്യപ ഹാർക്കു തീററി ഇക്കാനെന്നും സംഗതികരാക്കുവയിട്ടു് ലോ കത്തിൽ പലതരാതിലുള്ള അസംഖ്യം കൊടി പരഞ്ഞു കണ്ണ അഹോരാത്രം. മനഷ്യരാൽ ഹിന്ദുകൾപ്പുട്ടവരും. ഇരു ഹിന്ദുകൾക്കും മനഷ്യർക്കു സാധാരണ നിവാര്യങ്ങളും. ആവർ മനസ്സുമുറ്റു് ചെറു വരുന്നവയുമാണു്. ഇതിലേ കും ആരക്കിലു്. ആരക്കരയെക്കിലു്. കരാപ്പുട്ടത്തീടുണ്ണോ? കരാപ്പുട്ടത്തുണ്ണോ? കേരളേപ്പുരാജം. കേരളവിയുമുണ്ണോ?

ഈ വക ഹിന്ദുകളിൽ നിന്നൊഴിയാമെനു് വെച്ചാത്തതനെന്ന മനഷ്യനു് അഹിന്ദുകൾപ്പുട്ടം കിട്ടുമോ? ഇംഗ്ലീഷ്; ഓക്കലുംബിലു്. ശ്രദ്ധാക്കാണണ്ണാൽ “ഒന്നും മാംസളക്കുള്ളു; സസ്യങ്ങുകേള്ളുണ്ണാം”. സസ്യങ്ങരംകും ജീവ നീ ചും ചും തീ നീ ചും ചും ഒണ്ണും അഹിന്ദുക്കരാഡ സംശയം. അടുത്ത പാൽ നെയ്യു് മിച്ചക്കരാർ മാംസത്തോട് ഏററവും. അടുത്ത പാൽ നെയ്യു് മിച്ചക്കരാർ മാംസത്തോട് ഏററവും. പാലു കടിക്കാമെക്കിൽ മാംസവും തിനാം. മാംസക്കുണ്ണം. കൊണ്ടു സ്വരാവും. ആരമായിത്തീരുന്ന എന്ന ചിലർ പറയുന്നതുംശാഖയിലു് എത്ര മാംസം തിനാം തുണാം” എപ്പുത്തിന്നും സ്വരാവും. ആരമായിത്തീരുന്നതു് അതു കാററിനെ ആലൈയോ കേൾക്കുന്നതു്? സസ്യങ്ങരക്കും ജീവരും വേദനയും. ഇല്ല എന്ന പറയുന്നതും. ശരിയല്ല. അതുകരക്കു, വേദനയറിയുന്നതിനു് ശ്രദ്ധിയാണണ്ണാള്ളു തിനന്നസരണമായ വികാരങ്ങളാണെന്നും, മദ്യ ചാനം. നിമി തതു. അവക്ക ലഘരിയിണ്ണാക്കണണ്ണും. ശാസ്ത്രങ്ങരും ഇപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നും. ആതിനാൽ ചന്ദ്രഭൂ ദ്രോംലെ തന്നെ അചരണങ്ങളായ മുക്കും, ചെടി, ധാന്യം മുംബാലായവയ്ക്കും ജീവൻണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിക്കും സസ്യങ്ങൾ

മാത്രം കേൾച്ചിച്ച ജീവിച്ചാലും ഹിന്ദുകൾ തന്നെ. അതുമാ രുമല്ല കൃഷ്ണ, സംഖ്യാരം, അടിച്ചത്തളി, വിളക്കവൈയ്പ്, കറിക്കവൈത്തൽ, നെല്ലുക്കത്തൻ, ഇരിപ്പ്, കീടപ്പ്, ഇരുക്കണ നാമിത്തം തവള, പഴ, ഏറ്റവു് മതലായിപ്പുത്രയോക്കാടി ചരജ്ഞുകൾ നശിക്കുന്നു. എന്നവേണ്ടാ പാൽക്കടിക്കൽ, ജലപാനം, ശാസ്ത്രാച്ചാര്യം, ദേഹി (വർഗ്ഗിളിക്കൽ) എന്നീ കൃത്യങ്ങൾ പോലും അതികൃശ്വരങ്ങളായ അസംഖ്യം ജീവാണ്ടകളുടെ ഹിന്ദു സ്ഥലു് ഫേരുവാക്കുന്നു. ഒരു മതപ്പും ഒരു മതസ്ഥിം ഹിന്ദുസ്ഥയെ അനവഭിക്കാതെയും. കെഞ്ചി കാരണത്തും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുന്നില്ല. ആദ്യം മാംസം കേൾച്ചവനു് പിന്നീട് വേണ്ടോ പ്രക്ഷിച്ചിക്കുന്ന ചില ഫാന്ധ്യമാരമഹാപണധിതന്നാരായ സന്ധ്യാസിംഗ്രൂപ്പുക്കാർ യുക്തിയുക്തം വ്യവഹരിച്ചപ്പേരും ചുരുക്കാനും മാംസം കുടക്കുന്നാക്കിയതായും കേരംവീയുണ്ട്. മാന്ധ്യമഹതിക തായ അമ്മമാർ പലതും ഇം ഉപദേശം അനുസരിച്ചു് സമാധിക്ക ശരീരംബലം വേണമെന്നും അതിനു മാംസക്കുണ്ണം അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഇതിനു മടിക്കുന്നവർ മഹാപാപികളാണെന്നും നാഭാരായ ആക്ക്രൂച്ചരല്ലെന്നും വ്യവഹരിക്കുന്നുണ്ണും കേരംവീയുണ്ട് (പ്രബുക്കേരളം പ്രമാണം)

ഇക്കാലത്തെക്കെന്നുള്ള ഏതു കാലത്തു. ആർക്കു. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഇതിലപ്പുറം ശുതിയുക്കാനവേദഭാരം എന്നാണര വേണ്ടതു്? ഇന്നീ മുഹാറി ജ്ഞാക്കാളേ നോക്കിയാലോ? തവള ഇച്ചുഡയ പിടിച്ചതിനുന്നു. ചേരാ തവള യെ, പന്നി ചേരായെ, കട്ടവാ പന്നിയെ, പല്ലി ചില നാംയെ, വല്ലിയ മത്സ്യങ്ങൾ ചെറിയ മത്സ്യങ്ങളേ ഇങ്ങെനെ പറഞ്ഞുകാണ്ടപോയാൽ അവസാനിക്കയില്ല. അതിനും ഇവിടെ ചുരുക്കുന്നു.

ഈപ്രകാരം ഭൂമി, ആകാശം, ജലം കൃതലായവയിൽ സംശയരിക്കുന്ന കരണത ബലമുള്ള അസംഖ്യം ചരജ്ഞുകൾ ആപ്രകാരംതന്നെ ഭ്രജലാകാശാദികളിൽനിന്നുംവരിക്കുന്നു

കൂടുതൽ ബലമുള്ള സീംഹാക്രമ്പോന്തികളായ അംബ, വ്യും ചരജ്ഞകൾ നിരതരം ഹിംസിച്ചുകൊണ്ടതെന്നുണ്ട്. മനുഷ്യരോ മറ്റുജ്ഞകളോ സഹിപ്പത്താവന്നാൽ പെട്ടെന്ന ശരീരത്തിൽ കേറോ ചുററീ രക്തമാംസങ്ങളെ അപഹരിക്കുന്ന ചില വള്ളികളും സമീപജ്ഞകളും ഉംഗംഡഭാവം വികസിച്ചു് ഉള്ളിലെയ്യുംകർഷിച്ചു് രക്തമാംസാടികളും ഹരിച്ചുട്ടതുകാണണ്ടു് നൃണ്ടിയ അസ്ഥികളെ ഉംഗംഡക്കി വെളിയിപ്പേക്കു വിസർജ്ജിക്കുന്നതും. വാഴ മുടാ ആകുത്തിയിലുള്ളതുമായ ചില ചെടികളും പൊപ്പാട രജളിൽ ഉള്ളതായി അറിയുന്നു. അതിനാൽ ഏതെങ്കിലും, ഒരു ജന്മവിന്നീരിയാണും മറ്റൊരു ജന്മവിനും കേൾബന്നും ധനാശിച്ചല്ലാതെ കാണുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം.. ഒരു ജന്മ മറ്റൊരു ജന്മവിനെ കണാം അതു തനിക്കുംകുഞ്ഞാണ്ടും അരിവും, അതിനെ കൊല്ലുന്നതിനുള്ള കുറുസ്പദാവും, കൂടുതൽ ശക്തിസ്വാമഗ്രാകളും. മണി ജന്മവിനും അളവുററ യൈവും വേദനയും ഉണ്ണായിരുന്നിട്ടും അതു കൊല്ലുപ്പുറുന്നതിനുതക്കുവെള്ളും ശാരും ശക്തിസ്വാമ ഗ്രികളും കൊടുത്തും മുപ്പകാടുകളും അസംഖ്യക്കുടി ജന്മുകൾ ഉള്ളിച്ചു് വെച്ചുവാനുമല്ലാത്തിലിത്തതാം രായും. ഒരു സ്ഥലത്തു് അഭ്യുക്തിൽ ഒരു പ്രോക്രതു് ഒരമിച്ചിടക്കലൻ്റു് വാസം ചെയ്യുവാറുന്നെന്ന ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നതിനേയും സർവ്വസ്ഫോട്ടികത്താവായ ഇംഗ്രേസ് സർവ്വജനൻ, സർവ്വശക്തികൾ എന്നുള്ള ആപ്പുവാക്യങ്ങളെയും. നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം, എറിച്ചു് ഉററഞ്ഞുക്കുന്നേം അതിക്കുറഞ്ഞായ ഹിംസകരം മഹാവേദനകൾ ഭയക്കപ്പറ്റാദനങ്ങൾ മുവ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എല്ലപ്പും മുടവിടാതെ ഉണ്ണായി നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നാണു് സ്വർക്കത്താവി ദണ്ഡം സ്വച്ചടിയുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു് സ്വാധീകരാനെ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ.

ഇംഗ്രേസ് തന്നെയും അഭ്യുക്തിൽ പ്രത്യുമക്കും മും അതിക്കുറതകളും കൂടുടപ്പാടുകളും കണ്ടിട്ടു് അല്ലംപോലും

ആദ്യത്വാർഹില്ലെന്നതനെനയലു കണ്ണകണ്ണ് രസിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്ഷാന്താർഹിട്ടിനും തോന്നുന്നു. എല്ലാംകൊണ്ണ് നിത്രപി ചുനോക്കിയാൽ ഒരുവനും ഒരിക്കലും ഒരിടത്തും ഒരു വിധ തത്തിലും ഓന്ന് നേരും കൊല്ലുതിരിക്കാൻകഴിയുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയമാണ്. അതിനാൽ ഒരു വിധത്തിലും സാമ്പ്രദായിലും മുഖം ഒരു സംഗ്രഹിയെ ഒരു നടപടിയാക്കിത്തീക്കവാൻ ബുദ്ധിയുള്ളവരാൽ തുനിയുകയുണ്ട്.

എല്ലപ്പുതിയിൽ കൈകയില്ലെങ്കിലും വളരെ പ്രധാസ ചുപ്പട്ട നോക്കിയാൽ നടന്നുന്ന വന്നേക്കാം എന്ന സദേശ ഹത്തിനെനക്കിലും അവകാശമുള്ള കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ലൂതെ, എത്ര പ്രധാസപ്പെട്ടാലും നടക്കകയില്ലെന്നും നി ശ്വയമായി കാണുന്ന സംഗ്രഹിയെ സാധിപ്പാൻ പ്രധാസ ചുപ്പണമെന്നും, എത്തന്നെന്നുള്ള ആരക്കും, മററാരപല്ലാട്ട പറയാൻ പാട്ടെല്ലുന്നുള്ളതോ പോകട്ട, നിത്രപിക്കാൻ പോലും പാടിലൂതുതാണും. ഹിന്ദു പാടില്ലെന്ന പറ യാൽ ഒരു വിധത്തിലും ഹിന്ദുസയിലൂതുവൻ വേണമല്ലോ അണ്ടിനെന്നുള്ളുവർ ഇല്ലതാണും. ഹിന്ദുസഭയും പറ എത്താൻ ഉയരത്തപ്രലാപസദ്യം ആയും വകവയ്ക്കുണ്ട്. അ തിനാൽ ഹിന്ദുസഹായില്ലെന്ന പറവാൻ ലോകത്തും ഒരു സം ഇല്ല. ഹിന്ദുസിക്കാമെന്നും ആർക്കും പറകയുംചെയ്യാം.

ലോകത്തും ഒരുവനും മരിടത്തും ഒരു വിധത്തിലും ഓന്നിനും കൊല്ലുതിരിക്കാൻ കഴിയാത്തതു കൊണ്ണ ഹിന്ദുസജ്ജാധിട്ടാണും പ്രപഞ്ചസ്ഫൂര്യംുടി എന്നാണെക്കിൽ, എല്ലാ പേരും തുടി എല്ലാഭ്യൂഷം എല്ലായിടത്തും എല്ലാവിധത്തിലും ശ്രമിച്ചാലും അല്ലോപനേരത്തെങ്ങുകീലും എല്ലാവിവരേറിയും ഹിന്ദുസിക്കാൻ കഴികയില്ലെല്ലാം. ജോന് റോൾ

കപ്പെട്ടന്തിരനെയല്ലോ അങ്കം ഒരാന്നില്ലെങ്കിലും സംശാരിക്കാൻ അതിനാൽ പ്രകൃതിസ്വഭാവിടി ഹിന്ദുജീവിപ്പ. അതുകൂടിലും അല്ലപ്പേരേഖകിലും അന്നദാതെയും മിണ്ഡാതെയും ക്ഷേമാശതയും ശ്രാവമടക്കിക്കൊണ്ടു് ഇരിക്കാമെങ്കിൽ അതുകൂടം അഹിന്ദസകനായിരിക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യും. കൂടി കളിപ്പാത്വവർക്കെല്ലോ ഇതു കഴിയുന്നതാണു്. അതിനാൽ എല്ലാറിനേയും ഹിന്ദുസിക്കാനല്ല, ഹിന്ദുസിക്കാതെയിരിക്കാനാണു് കഴിയുന്നതു്. ആട്ടമാട്ട മുതലായ ഇതുവേണ്ട മനഷ്യർക്കും മറ്റും കൊന്നതിനുവാനുള്ളവയാണെന്നും, തിനമെന്നും ഉള്ള ബുദ്ധിയും, അതിലേക്കേതുകെ ശക്തിയും മനഷ്യാദിക്കൾക്കും, അളവറിറ വേദന, യൈം, അതിന്തനിനു രക്ഷപ്പെടണമെന്നുള്ള അത്യുാഗ്രഹം ഇവയെല്ലോ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതു ഫലപ്പെടാതെ കോല്ലപ്പെടാൻ (മരിക്കാൻ) ഉള്ള ശക്തിമാത്രം മുഗാദിക്കൾക്കും സിലവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനഷ്യാദിക്കരാം അവരെ ക്ഷേമിച്ചുവരുന്നതു് സാധാരണനായിരിക്കയാൽ മനഷ്യാദിക്കരക്കാണു് മുഗാദിക്കര സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു് എന്നാണെങ്കിൽ സീംഹം, കടവാ, പുലി മുതലായവ മനഷ്യരോധും മറ്റും പിടിച്ചു തിന്നുന്നതു് സപാഭാവികമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവജ്ഞായിട്ടാണു് മനഷ്യാദിയെ സൃഷ്ടിച്ചതു്, ഏന്നും വിചാഹിക്കുന്നും. അതുനെന്നുമല്ല; സീംഹാദിക്കൾക്കും ഹിന്ദുജീവായി അവയുടെ കരഹരണാദ്യവയഹംല്ലെന്തെ തോകു്, വാരം, കന്തം മുതലായ അന്യ ആയുധങ്ങളോ ക്ഷേമിക്കുന്നതിലേക്കെ അടച്ചു്, തീയും ഉള്ളു്, പലവ്യജനും, പാകം ചെയ്യണ്ണും മുതലായവ നേം.

തന്നെ പേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ഇതാണ് സാധാരണ ശരിയായിട്ടില്ലതു് മനഷ്യനു് രാംനാക്ഷൻ. ആദ്യം വെറുപ്പും ചീരപറിചയ്താൽ പിടിച്ചതുമാണു് സിംഹാശികൾക്കു് അന്നദാനയല്ല അതുകൊണ്ടു് മുഗങ്ങൾക്കാഘാരമായി ദാണു് മനഷ്യരെ സ്വഷിച്ചതു്, എന്ന വിചാരിക്കേണ്ടോ?

ഇവിടെ ഹിംസയെ പാഠാളം അഫീംസ് പാടില്ല എന്ന ഒക്തിപുർഖും വ്യവസ്ഥാപിച്ച ഹിംസാവാദി ആ ഹിംസയെ ഒരു ദേശസംബന്ധം. ചെയ്തുവരവാനായി ആ ജനാപിച്ചയച്ചുവെന്നിരിക്കേണ്ട്. അതനുസരിച്ചു് ഹിംസ പുറപ്പെട്ട ഇന്നമാസം ഇത്രാം തീയതി മത്തൽ ഇന്നയിന്ന ദിക്കിൽ ഇതു ഇതു താമസിച്ച ചുററിസവേരിക്കണ്ടായാണ് ഹിംസാമുത്തി പുരപ്പട്ടിരിക്കുന്ന എന്നറിഞ്ഞു് അതായും ദിഗ്രാശികളായ ആബാലവ്യംഡിം. ജനങ്ങൾ ഹിംസ ആ ദിക്കിൽ കടക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പ്രാണാധ്യയന്ത്രാട്ട തുടി പിടിച്ചടിച്ച നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് അനുദിക്കിലേക്കും ഓടിക്കുചെയ്യുകയും തുടങ്ങി. കാണിപ്പട്ടവരല്ലോ. വേദനയും പോച്ചു് മരിക്കയും ചെയ്തു. തുടിത്തെക്കാണു്. അതിനെ ദേശികക്കാനോ സർക്കരിക്കാനോ ഒരു ജന്മവിനേഴപ്പാലും. കാണാതെ ചെട്ടിനു ദിക്കെല്ലും കൂടുന്മടങ്ങിരിക്കുന്നതിനെക്കണ്ട ഗോപാലാഹമായി നിരാശപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ‘എന്ന എല്ലാജീവികളും വെറുതെനാടിയതല്ലാതെ ഒരെല്ലം പോലും ജീവനോട്ടുടി നേരെ നിലച്ചുന്നീലു്; എൻ്റെ യശം പറയുന്നതിനു ലോകങ്ങിൽ നീ ഒരോള്ളേയുള്ള ഇതായും സ്വീകരിച്ച കൊള്ളേക്ക’ എന്ന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവൻറെ നേരെ പാഞ്ഞു ചെന്നെപ്പോരാം ‘അഞ്ഞുഞ്ഞോ! എൻ്റെ നേരെ അടക്കതു് വരങ്ങുതേഃ എന്ന വിട്ടുക്കണേ! എന്ന നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു് ഹിംസാവാദി ഹിംസയെ ഉച്ഛാടനു്

ചെയ്യാനുള്ള മാർഗ്ഗം തോടു ഓടി.

അവൻ ഹിംസയെ അനുവദിച്ച് ശാസ്യമാരോധ പറ എതിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളും, അംഗിലധ്യാകവ്യും ആ റഹിംസാതന പറഞ്ഞു സ്ഥാപിച്ചിട്ടും അവയെ കേട്ടിട്ടുള്ളടി ആ റഹിംസാവാൽ തിരിഞ്ഞുനിന്നില്ല. അവൻ ഓടിയതു് അഹിംസയെ അനേപഷിച്ചാണു്. ഹിംസ ആകാമെന്നപറയുവാൻ ഹിംസയെ ഏറ്റു സ്ഥാതിക്കുന്ന ഒരുവനോ ഒരു ജന്മവെ കീലുമോ ലോകത്തിലീല്ല. അതിനാൽ ഹിംസ ആകാമെന്ന പറവാൻ ഒരുത്തനും അധികാരമില്ല. പാടില്ലെന്ന പറവാൻ സകലജീവിക്കാക്കും. അധികാരജീവി.

അപ്രകാരംതന്നെ അഹിംസാവാദിയുടെ ആജ്ഞാത്തപ്രകാരം അഹിംസ പറിപ്പുട്ട്. ഇതറിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ, ഭവഗ്രംങ്ങൾ, തെങ്ങവൃക്ഷൾ, എന്നു വേണ്ട നാട്ടങ്ങൾ, തോരണൾ, മംഗളിപ്പൾ, നിരമാല, കലവാഴ, നിറവറ മുതലായവ കൊണ്ടു് അലകരിച്ചിട്ടു് എല്ലാവരും കളിച്ചൊങ്ങാൻ, അഹിംസമംഗലപ്പം, പുഞ്ചപവ്യുഷാടി, മംഗളവാദം, വാജ്ജി രവ, ആർപ്പണവിളി ‘അഹിംസാദോഹി ജയിക്കട്ടു! ജയി കട്ടു’ എന്ന ഫലാഷം ഇവ സഹിതം ചെന്നു് എതിരെ ദുരി സൽക്കരിച്ചിരുത്തി പൂജിച്ചു. വിട്ടശ്ശുന്നതിനു് ഒരു ജന്മവിനും മനസ്സും. ഇങ്ങനെനാലപന്നു് അഹിംസാവാദികണ്ണപ്പൂരായ ആനന്ദാശുപർണ്ണ നേതൃനായിട്ടു് ഓടിച്ചു നാഡുളോഷിച്ചു. സകലപേരും എല്ലാ ജന്മാശൈഥിം അഹിംസയെ അനേപഷിച്ചു് അപേക്ഷിച്ചു് ധ്യാനിച്ചുകഴിച്ചുള്ള നാതിനാൻ സകലങ്ങും അഹിംസ വേണമെന്ന പറയുന്ന പരാണ്ണന സിദ്ധമാക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ലോകന്യായപ്രകാരം മാംസലുക്കുകളിലെയും സസ്യ ദിക്കുകളിലെയും എത്തനദൈനികലഭ്യവരെന്ന് പറയാമെന്നും, ന്യായ പ്രകാരം അവർക്കു എത്തനദൈനികലഭ്യ അനുബന്ധത്തിനാണവകാ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതെന്നും നാക്കാം. മൃഗപരിത്രാചാര്യരുമാർ മാംസ ദിക്കുകളായ സീംഹാർ, കടുവാ മുതലായ ജീതുക്കാളി ദുഷ്ടിന്റെ മുഹമ്മദാഖ്ലിനും സസ്യദിക്കുകളായ പത്രി, ആളു്, മാൻ മുതലായവയെ സാധ്യമുഹമ്മദാഖ്ലിനും പറഞ്ഞു വരുന്നു. എന്നാൽ സീംഹാദികരാക്കു് സാംഭാവികമായി മാംസമേ വെണ്ടി. പ്രയാസപ്പൂർവ്വാഖ്ലി വല്ലപ്പോഴും അതിനു മാംസമേ കുടിക്കയുള്ളതും. നമ്മുക്കും മാംസാഹാരം കുഷ്ടപ്പെടുത്തി പരിപ്പി യിക്കുന്നതും. എഴുപ്പുത്തിൽ ലഭിക്കാത്തതുമാണു്, നന്മയും പ്രാബല്യാഖ്ലി അനുജ്ഞയും വേദനയെന്നുള്ളിട്ടും വിവേക വും മനസ്യനാശാഖ്ലിയും. അതുകൊണ്ട് ദുഷ്ടിന്റെയും അപ്പുംപും കരിവാളികളിലും. ഈ മനസ്യനാശം എല്ലാക്കരിങ്ങളിലുള്ള ദുഷ്ടിന്റെയും കുടിക്കാം. ന്യായസ്ഥാനായ മൃഗത്തി തതിനു ‘ദുഷ്ടി’ എന്ന വിശേഷണം കൊടുത്തസ്ഥി തിക്ക മനസ്യം ‘ദുഷ്ടി’ ദുഷ്ടി എന്ന വിശേഷണം കൊടുക്കണം.. സീംഹാദികരിൽ വും ശക്കാഡോരം വളരെ കാത്തിരുന്ന എന്തിനിനെയെക്കുറിയിലും കുട്ടിയാൺ കുണ്ണംകൊണ്ടു കാരാം. കഴിക്കും. മനസ്യനാകട്ടു, മോഷ്ടിച്ചേരു, ബലാർക്കാരമായോ, വിലയ്ക്കുവാദിരെയോ മന്ത്രത്തിന്റെക്കാണ്ടവുന്ന പട്ടിനാഡിയിട്ടും, വേലയെടുപ്പിച്ചും, കുഷ്ടപ്പെടുത്തി, ചീതുവയം ചെയ്യുകയാണു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഇവന്നെന്ന വളരെ പാഠിക്കു കൂട്ടത്തിൽ ദുഷ്ടിന്റെനന്നു പറയണം, മൃഗം മരിറാനിനെ ഉപദേശിച്ചു റാംസം തീറ്റാറില്ല. മനസ്യരോ, ഇതു കുഷ്ടമെന്നും വേണ്ടണാം. കയ്ക്കി കൊല്ലുതുറിക്കുന്നവരോടു ദുർന്മ്മായങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊല്ലിക്കുത്തി ചെയ്യുന്ന

ണ്ട്. അതിനാൽ ഇവരും അസംഖ്യം ദുഷ്ടക്ലുടിം കൊട്ടക്കണം. അന്ത്യൻ ഇവനോട് എങ്ങനെനെ പെരുമാറാനാണ് ഇവൻറെ ന്യായം സമ്മതിക്കുന്നതെന്ന വാക്കും. സാധ്യമുഖ്യഗതിനെ ചെയ്തിക്കാമെന്നുള്ള ഇവൻറെ ന്യായം. ദുഷ്ടമുഖ്യഗതിയെ ക്രൂരമായി ചെയ്തിക്കാമെന്നും. ആ മുര്ജ്ജ, അനേകകാരണങ്ങളാൽ ദുഷ്ടമുഖ്യഗതിക്കാരും വളരെ ദുഷ്ടനും ഇവനെ കരുപ്പും കരുപ്പും വേദനപ്പെടുത്തി അതിക്രൂരമായി കൊന്നാലും. മതായാകയില്ലെന്നാണല്ലോ വന്ന ചെരുന്നതു. ഇങ്ങനെയുള്ള മരംപുന്ന് തൃതൈ എത്തുചുവേ. ചെയ്താലും ദോഷമില്ലെന്നും, അവൻറെ ഹിന്ദസാന്ധായം കൊണ്ടുതന്നെ സിദ്ധിക്കുന്നു.

“പാൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിൽ അഴാകകോട്ടി ജീവാണക്കുള്ളണും ശാസ്ത്രീയ റീതിയിൽ പരിക്ഷിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അവയെ കൊല്ലാതിരിക്കാൻ കഴിയുമോ? പാൽ വേണ്ടുമെങ്കുറും. വായുവിലും അതുപോലെ ജീവാണക്കരം ഉണ്ടെല്ലോ അവയെ കൊല്ലാതിരിക്കുന്നതെങ്കിലും? അതിനാൽ മുഖകായ അഹിനിസ്ഥയും ഉംഗിക്കാൾതനെ പ്രധാനം.. എന്നാൽ നാം മനസ്സുമുള്ള യി യാതൊരു ജീവിയേയും അകാണും. ഉപദേവികൾഡിക്കുന്ന നിശ്ചയങ്ങളായിരിക്കുന്നും..” എന്നും ഒരു വാദം. ഇതു ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം. തുടർത്തെ മനസ്സുമുള്ളവും ഉണ്ടാകയില്ല. കാരണമുള്ളിട്ടേന്തെ മനസ്സുമുള്ളവും. “പ്രയോജനമുണ്ടിയെ നമ്മോപിപ്രവർത്തനേ.” എന്നാണ് ദ്രോ പുർബ്ബീക മഹാനായക മതം.

തോക്കും നിറച്ചവെച്ചു മുക്കുത്തിലിരിക്കുന്ന തന്റെ മുൻപിൽ ഒരു കട്ടവാ വരികയും ഈ കട്ടവ എന്നു കൊണ്ടും.

കൊന്നാൽ വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്ന അത്യാഗ്രഹം ഫലിക്കായില്ല. അക്കാരണത്താൽ ഇതിനെ കൊല്പണം' എന്ന വിചാരം പൊട്ടണെന ഉണ്ടാകയും അതിനെ വൈദിവേച്ച കൊല്പുകയും ചെയ്യു, എന്നിരിക്കേണ്ട്. ഇതിൽ 'കൊല്പു' 'വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കണം' ഇതുകയരണ്ടും കാണണ്ടോളം, കൊല്പുണമെന്നാളും വിചാരം മനസ്സർവ്വം, ഇന്തിൻസോ മാസം തിനുണമെന്നും എന്നിക്കാറുഹരുന്നായി. അതിനാൽ അതിനെ കൊല്പുകയോ കൊല്പുക്കയോ ചെയ്യു എന്നിരിക്കേണ്ട്. ഇതിൽ തിനുണമെന്നാളും അഗ്രഹം കാണണമും, കൊല്പുണമെന്നാളും തന്റെ ബന്ധുമായി ചില കട്ടികൾ ചില ജ്ഞാനങ്ങളും പിടിച്ച കൊല്പുമല്ലോ, അതിലേക്കുവെള്ളുകാരണവും പറയാനണ്ടോ എന്നാണെങ്കിൽ ഇതുപാലെയല്ലെങ്കിൽ വേറൊരു വിധത്തിൽ ബലമായ കാരണം കാണം. സയൻസുശാസ്ത്രങ്ങളുടെക്കാരപ്പോലെ കട്ടികരക്കും ഇരു ജ്ഞാവിജ്ഞൻ അകവുംപുറവും എല്ലാം കാണണമെന്നും എല്ലാം വയ്ക്കാത്തതായ അതിയായ മോഹം ഉണ്ടാക്കും. ഇതു കാരണം ഇതിനെ പിടിച്ചുമരിക്കണമെന്ന വിചാരം (ഉസാഹം) കട്ടികരക്കും മനസ്സർവ്വം. കട്ടികളിൽ മനസ്സർവ്വത്തിനു ശക്തികൂടുതലായിരിക്കും. തന്റെ ഭിന്നപാകെ ഹാജരാക്കുപ്പുടുക്കുന്ന കരാക്കാരൻമേൽ കരംതെളിഞ്ഞാൽ അവനെ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന ജീവംജീ വിചാരിക്കും. ഇതിനാൽ കരം കാരണവും ശിക്ഷിക്കണമെന്നാളും തുലിയന്തെക്കിൽ ശിക്ഷിക്കണമെന്നാളും മനസ്സർവ്വം നശിച്ച പോകുന്നതാണും. അപ്പോരു കരംമില്ലെന്നാളും കാരണവും ശിക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു എന്നാളും മനസ്സർവ്വമായി.

ഇതിനാൽ എന്നുകൊണ്ട് ഒരു കാരണമുണ്ടെങ്കിലേ ഒരു നിർന്മിന്ന ഹി.സായിഡാക്കാളിള്ള എന്ന ന്യായംകൊണ്ട് സ്ഥിരമിക്കുന്നു. തീരെ മാ.സാളക്കല്ലോത്തവനും ദന്താനേയും ഹി.സി.കൈരൈതെന്ന നിർബ്ബന്ധമായ കയറലോട്ടുട്ടും സൃഷ്ടിച്ച നടക്കുന്നവന്നായ ഒരുവർ അംഗിരാ, ശ്രദ്ധാ സോഖ്യാസം മുതലായവയാൽ എത്രയോ ജീവകളുടെ നാശത്തിനു കാരണമാകുന്നു. ഇതു കൂടിക്കുഴപ്പോലെ വളരുന്നു, വിലമുഖ വാഞ്ചിയും കൊല്ലുന്നതുപോലെ പാപമാക്കുന്നില്ലെന്നു. അവ തന്നെ കൊല്ലുന്നതുപോലെ, അവബന്ധ തനിക്കു കൊല്ലുന്നതുമെന്നും ഉള്ളിട്ടുകരാനാൽമുള്ളുമനു; പൂർവ്വമോ ഇല്ല. ഒരുവർ അംഗിയാതെ അവൻറെ പുറത്തൊരു മരം വിശ്വാസ മൃതിപ്പെടുന്നതുപോലെ മാത്രമല്ലെന്നു. ഇതു ഹി.സായേ തുടക്കാൻ മാർപ്പുമില്ല. “കാരണം തുടാതെ മനഃപൂർവ്വമായി നന്നിനേയും ഉപദേശിക്കുന്നതു” എന്ന പറയുന്നതു വെറും വിശ്വാസാണ്. അകാരണമായി മനഃപൂർവ്വവും ക്രിയയും ഒരുവനും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മടി തുടാതെ യദേഹം² ഹി.സി.ചുകൊള്ളിട്ടുരെയുണ്ടോ, ഹി.സി.കണ്ണമെന്നും നിർബന്ധമായും കരതിയാണോ ഈ വിശ്വാസക്രമ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലതു.

സസ്യങ്ങൾക്കു ജീവന്മേഖലെന്നും സസ്യങ്ങൾക്കുകുറഞ്ഞും ഹി.സാദോഷമുണ്ടുന്നും ഉള്ളതിനന്നക്കറിച്ചാണും ഈന്തു അല്ലെങ്കിൽ പറയുന്നതു³. സസ്യങ്ങൾക്കു ജീവന്മേഖലെന്നും നമ്മുടെ പുന്ന്യീകരിക്കാതിരിക്കുന്ന പിലർ വിചാരിക്കുന്നായിരിക്കാം. ആ വിചാരം അവകുടെ അജന്ത തയ്യാട്ടു ഫലം കാരുമാണും. ഇവിടെ അതു കണ്ണറിഞ്ഞു നാല്പതിനു കാലം കരെയായി. ചരാചരജീവനാരെറ്റ പേരും അന്നു പരമ്പരാധായിട്ടിവിടെ നടന്നവരുന്നാണും.

പാശ്വാത്യപണ്ഡിതനാർ ഇപ്പോൾ കണ്ടപിടിപ്പാൻ തുടങ്ങാതെയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സഹായമരക്കു ജീവനില്ലെന്നാ സസ്യലക്ഷകരു പൂർണ്ണ അഹിംസകരമെന്നാ ആകും. വാദിക്കുന്നില്ല. ഹിംസകരമാരിൽനിന്നും. ഒന്നരണ്ടുപടി താണവൽക്കരിക്കുന്നതു അനുയും. അഹിംസയിൽ മേഘാട്ട കയറിയവ തും എന്നും അവരെപ്പറ്റി പറയുന്നതുള്ളൂ. ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീംഗാശക്തിയെ അറിഞ്ഞു അവരെ പൂർണ്ണ്, മരം മതലായ സ്പർശജീംഗാനമുള്ള ജീവികൾ, പവിഴപ്പുറും, കടൽപ്പുറും, കരയാൽ, ഏറുപും, അണം, കുമി, കടൽച്ചൂറി മതലായ പാശപർശരാശരങ്ങളാട്ട ഗന്ധത്തെ അറിയുന്ന മനറിവുള്ള ജന്മക്കര തുന്പി, വണ്ണും മതലായ സുപർശരസഗന്ധങ്ങളാട്ട ശ്രദ്ധയേന്തെയും. അറിയുന്ന നാലറിവുള്ള ജന്മക്കര, മനശ്ചൂർ, മൃഗങ്ങൾ മതലായ സുപർശരസഗന്ധത്തുപദ്ധതാട്ട ശബ്ദം തന്ത്രങ്ങളും. അറിയുന്ന അഞ്ചറിവുള്ള ജീവികൾ ഇപ്പുകാരം വകതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ മനശ്ചൂർ ഇഹലോകപിന്തയും. പരലോകചീനതയും. തുടർന്നുണ്ടു്. മൃഗാദികൾക്കു് ഇഹലോകചീനതയും ഉള്ളൂ. പുക്കാടികൾക്കു് കറഞ്ഞുകറഞ്ഞു സുവദ്ദുഃഖാനഭവം. മനിച്ചു പോയിരിക്കും. അഞ്ചാനസാധനങ്ങളുടെ ഭേദഗതിനിലിന്തനം, വ്യക്ഷാദികൾക്കു് തമോഗ്രാഹം. കൊണ്ട് മായപ്പെട്ടു് സുവദ്ദുഃഖാവക്കാരി വികസിച്ചതുടങ്ങത്തക്കു വിധത്തിൽ ഉള്ളിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നവരും. അഞ്ചിത്രായജാനവും ശരിയായ അഞ്ചാനസാധനവുമുള്ളൂ. മനശ്ചൂരംപും. സുഷുപ്പിംഗാവസ്ഥയിൽ ഓം. അറിവില്ലാതെ പോകുന്ന. എന്നാലും. ആ അവസ്ഥയിൽ ശുന്നുസാമാന്യ വിശ്വഷങ്ങളുണ്ടു്. ഓം. അറിവില്ലാതെ നന്ദിക്കുന്നാണു്.

യാതെ ഉറങ്ങുന്ന ഒരുവനെ മരുന്നാരം രണ്ടുന്നമ്പുഖ്യം വിളിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഒന്ന് അറിയുന്നില്ല. പിന്നെയും വിളിക്കുന്നോരും അത്മക്രമപ്പുന്ന തൃടാതെ കേൾക്കുന്നു. മും റാമതും വിളിക്കുന്നോരും അത്മക്രമപ്പന്നേടുത്തടി കേട്ട പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ആദ്യം ശുന്നുമായിരുന്ന അവസ്ഥയും, രണ്ടാമതും ശുന്നുമായിരിഞ്ഞും അത്മക്രമപ്പന്നേടുത്തടാതെ ശ്രദ്ധപൂർണ്ണമായിരിഞ്ഞും അവസ്ഥയും, ഉണർവായിട്ട് പിരിഞ്ഞെന്ന അവസ്ഥയും, മുന്നാമതും അത്മക്രമപ്പന്നേടുത്തടാകാണ്ട തെളിഞ്ഞെന്നുവായും യും ഇങ്ങനെ മുന്നാവിധിയം കാണുന്നതിൽ, ശ്രൂന്തിഞ്ഞിൻ്റെ അവസ്ഥാനവും സാമാന്യത്വിഞ്ഞിൻ്റെ ഒരല്പം അംഗവും തുടിയ ഒരു നിലയേത്തുന്നു ഇവിടെ വ്യക്ഷാദികരണകൾ കല്പിക്കുന്നും. ഇരു, തേരു മിതലായവകളെ രണ്ടാണി ദിവിച്ചാൽ രണ്ടും ഭാഗങ്ങളിൽ കിടന്ന പിടക്കുന്നതു കാണാം. ചന്ദ്രപ്രകാശനേരയും വലിയതരം ജ്യൈകളുടെയും ഒരു ഭാഗം മറി സ്ഥാനത്തിൽ എഴുതേതാട്ടുടിയാണോ. ചലനമുള്ളതായും മറൊരു ചലനമില്ലാത്തതായും കാണപ്പെടുന്നു, രോഗംമുല്യം. കൂദാശയും കാലോ മറൊരു കണ്ണിക്കുണ്ടെന്നതായി വന്നാൽ വേദന അറിയാതിരിക്കുന്നതിനു കേംബരം ഫോം (Chloroform) എടുത്തു മുക്കിൽ പിടിക്കുന്നോരും മൺപരിഞ്ഞു സാമാന്യജീവനവും വിശ്രഷ്ടജീവനവും ഇല്ലാത്തമട്ടിൽ ഇരുന്നവോകുന്നല്ലോ. ശരീരത്തെ, പാക, താരതമ്പ്യങ്ങൾ കൊണ്ടു. അറിവിന്റെ അതിയായ കാര്യക്രമാണ്ടു. ഒരിക്കലും സകലജീവനസ്ഥാനം തുടിയില്ലാതെ വ്യക്ഷാദികരണ ക്രമ മറിതാഹിത സുഖദ്രോഗങ്ങൾ അറിയുന്ന സാമഗ്രി വളരെ മണിച്ചുതന്നെന്നും കാരണം ഇടയ്ക്കുള്ളിട്ടും. ക്രോറോഫോം പിടിക്കുന്നതിനുമുൻപും അതുകഴിഞ്ഞതാൽ തൻക്ക്ഷണവും

ചെപതന്നും പ്രകാശിച്ചുകാണിരിക്കുന്ന സമീതിയിൽ തത്തന്നു അറുക്കുന്ന വേദന അറിയാതിരിക്കുമെങ്കിൽ ജീവാന്തസ്ഥാനവും പാക്കവും ഒന്നംരാനു ഉണ്ടായിട്ടി പ്ലാനു ആ ജനനത്തിൽ അറിവു മഴിച്ചല്ലാതെ ഇരിക്കാൻ ഇടയില്ല. ചില പദ്ധതിക്കുമ്പോൾ അവകളോട് ചേരുന്നോടു പലവികാരം തോന്നുന്ന വിധങ്ങിൽ അനന്തരപോലും ശ്രദ്ധ തുടിയും ഉണ്ടാകുന്നവൈകളും ഒരു പ്രത്യേകിന്റെപോലും അങ്ങ നേരപോലും പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒററ വും അനക്കവുംപോലെ മാത്രമേ അവരെ ഗണിക്കാൻ നിർവ്വഹിക്കുള്ളൂ. അതുസുപർശം നികുതികളുംപേശ്ചക ഇണ്ട്. പത്രക്കു സുപർശിച്ച തീരുമ്പോൾ വാട്ടന തൊട്ടാവാടി, സമീപത്തു ചെന്ന സുംസരിച്ചാൽ തൊഴുന തൊഴുകള്ളി, കരയുന്ന അഴുകള്ളി തീളക്കുന്ന വെളിച്ചെല്ലാണ്ണ യിൽ ഇട്ടാൽ വേദന അറിയുന്നതുപോലെ വികാരയിലാക്കുന്ന പർപ്പടം എന്നവേണ്ട, വേദന അറിഞ്ഞതില്ലെങ്കിലും ഓരോന്നീനോടും ചേരുന്നോടു വികാരഫലങ്കു സഹിജമാണെന്നുകാണിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷരുമുഖം ഉണ്ടാക്കുന്ന യാരാളം ഉണ്ടാക്കാം. ശരീരത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ക്ഷതപ്പെട്ട വേദനത്തി യാൽ അതു കമ്പിവഴി അറിയുന്നതുപോലെ എത്രും ഒരു ഭാഗത്തു ചെന്ന സംബന്ധിച്ചിട്ട് വേദന അറിയുന്നു. ആ സ്ഥാനത്തെത്തിയില്ലെങ്കിൽ വേദന അറിയുന്നില്ല കയ്യോ ചാലോ മറിച്ച രജാക്കണിയാൽ മറിക്കുമ്പോഴും. തന്നോടു ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഭഗവതിന്നീയും വേദന അറിയുന്നണ്ടു്. വേർപ്പെട്ട ഭഗവതിന്നീ വേദന അറിയുന്നില്ല. വേദന അറിയുന്നണ്ടു് രക്തഫലങ്കായിരിക്കുന്നും രഥം മുഴവൻ ചൊല്ലുകയുംതു വേദന അറിയുന്നില്ല.

രക്തത്തിൽ ഇനയിന പദാർത്ഥങ്ങൾ തുന്നാറിനക്കണക്കി നണ്ണായിരിക്കണമെന്നണ്ടു് അതേ ശരാധായാർക്കത്തോക്ക്. അതിൽ എന്തിനെങ്കിലും തുടക്ക കുറവു വന്നുപോയാൽ ആ രക്തത്തിനും അറിവിനെത്തുകന്നവിഷയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതു് അല്ലെങ്കിലും തീ വാരിയാൽ നൃക്ക പൊള്ളുക്ക്. ഒരു വക വാതം ഉണ്ണായവരുടെ പുരുത്വ തീ വച്ചാൽ മര ബിശ്വദേശി, ചുടറിഞ്ഞുകൂട്ടുകാ എന്ന പറയും. സസ്യ ഔഷധരക്തം ദ്രവ്യമായി കണക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുത്തല്ല ചംരജന്തുവായിട്ടു് ജനകിക്കുന്നുവാരും ഓരോ ക്ഷേമരും ഈ അറിവുണ്ടായി വർദ്ധിപ്പാണ് തയ്യാറായി അടങ്കിയിരിക്കുകയാണു്,

ഹീംസയ്യു രണ്ടിവിയ ഭോഷമാണുള്ളതു്. ഒന്ന് വേദ നമപ്രുത്തതൽ, രണ്ടു്—അതിന്റെ രക്ഷയ്യായിട്ടു് പോകുന്ന വഴിയെ താഴെക്കണ്ണു. അതിൽ വേദനമപ്രുത്തതൽ പ്രധാനമായിട്ടു് ചരണദാളിലാണു് സംബന്ധിക്കുന്നതു്. തുമസപ്പു ടണ്ഠൽ ചരണദാളിലും അചരണദാളിലും, ഒന്നുപോലെ ബാധി ക്കും. ചരണദാളിലും അറിവുകേം കൊണ്ടു് നോക്കുന്നുവാരും ദ്രവ്യമായും കാര്യത്തിൽ, ഇല്ലെന്ന പരിജ്ഞനക്കവെള്ളും. കു എത്ത മട്ടിലുള്ളവയുണ്ടെന്നു മറ്റൊപ്പു പാണതുവരും. എല്ലാ ചക്കം സമ്മതങ്ങൾടു, സകടവും ഉള്ളതു് താമാസിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും; ദ്രവ്യമപ്രുത്തന വിഷയത്തിലാണു്. കുത്യസമയ തുച്ഛവന്നാൽ ഓരോ രക്ഷയ്യുള്ള ആഭായവും, ഹിതമായ ക്കുണ്ടവും. നല്ല ബന്ധയുകളും അത്യാനുപ്രദമായ കാഴ്ക കൂം. സിഡിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തുകൂടെ സ്രീപത്രശമാർ ആബാലവും. ചേര്ന്ന ദ്രവ്യമാണ്. പക്തിവഴി ചെന്ന

പ്പോൾ, ഒരു കടവാ റണ്ടുപേരെ പാടിച്ചുതാഴി കെട്ട്, അ പിടം കരു കാട്ടമാണ്. യാത്രക്കാർ, മറ്റൊരു ലാഭങ്ങളെ ദയല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് വഴിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും താമസിക്കുന്നതു അഥവാ തുടങ്കയില്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ച യാല്ല? തന്റെ ഗ്രാന്തിനായിട്ടുള്ളതു് ഒരവയവത്തെ ചേരുടിക്കുന്നതിലുള്ള വേദന അംഗവീക്കാൻ മനസ്സില്ലാം തെ ആളുകൾ ക്രോനോഫോമിനെ ന പീകരിക്കുന്നു. ഈവ യീൽ നിന്നു, താമസിക്കുക, നഷ്ടപ്പെടുക, ബോധകഷ യം വരുത്തുക ഇവയെങ്കെ സ്പീകരിച്ചു. മരണത്തെയും വേദനയെയും വെറുക്കുന്നവരാണു് എല്ലാവരും എന്ന മനസ്സിലാക്കാമെല്ലാ.

ഈനീ വഴിയെടുക്കൽൻ:-

ഒരു മെഴുകംഡയിൽ പലതനും മാറ്റുള്ള ലോഹാജസ്സുകൾ എന്നുണ്ടെന്ന ലീംഗംഡളായിനിക്കുന്നവോ അതുപോലെ പ്രയുക്തിയാലുത്തിരു മുലപ്രക്രതിയിൽ ലീനങ്ങളായിരുക്കുന്ന വാസനാവിശേഷംഡാക്കുന്നസരണമായി ഓരോ ജീവനും. ഓരോ ശരീരത്തെ സ്പീകരിക്കുന്നു, ഇവയെല്ലാം ആ പുഞ്ചമായിരിക്കുന്ന മോക്ഷ സുവിശ്വസിക്കാംകൂദാം ചുംചു ശമിക്കുന്നവരാണു്, ഈ കുമ യാത്രക്കാർ നാം കാണുന്ന എല്ലാ ജൂതുകളും. അനാതിജിസ്റ്റർ ജീവൻറെ ഉയർന്നതരം പരിണാമങ്ങൾക്കുള്ള ഓരോ സുമൃട്ടങ്ങളായ ശരീരങ്ങൾ ക്ലോട്ടുട്ടിയ ജനനങ്ങളാകുന്നു. ഈ സുമൃട്ടങ്ങൾ പരിപൂർത്തിയായി പേശപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു് നാം അതിനെ ഉടച്ചുകളിഞ്ഞതാണ് വിണ്ടും. ആ ജാതി സുമൃട്ടത്തെത്തന്നെന്ന അതു സ്പീകരിച്ചു വളരുക്കാലും കഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഈതു് അതിനെന്നു ഉദ്ദേശ്യത്തിനു വല്ലതായ താമസത്തെ ഉണ്ടാക്കി അതിനെന്നു മാർഗ്ഗത്തെ തടയുന്നു. ഈതിനേയും

ങ്ങ ഹിന്ദുസാഹിത്യാഖാൻ” മഹാനാൾ കുട്ടിപ്പൂജയന്നതു്
ഈ ഹിന്ദുസാഹിത്യ തകയാണെന്നും അവർ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നീലു്,
മുൻപറിഞ്ഞ പ്രകാരം സുഹിക്കാൻ വഹിയാതെ ചേഭന്നയു
ഡെ കാര്യങ്ങതെ മലേപാരണതെ ഒരിവു മതത്തെ അബ്ദവിവു
വരെയുള്ള ഒരു ജന്മവിനേയും ഹിന്ദുസിക്കരുതെന്നും എത്താ
നും പിലതിനെ കൊല്ലുതിരുത്തുകൊണ്ട് പുണ്ണി അഹിന്ദു
സാഹിത്യിലുണ്ടു് തികഞ്ഞതെ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണെ
മഹാനാൾ “അഹിന്ദു പരമോധാർമ്മ” എന്നുള്ള മഹാ
വാക്യങ്ങതെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഈവിടെ സസ്യഉക്കളുടെ നില എത്താണെന്നും നോ
ക്കിയാൽ എല്ലാ പാതയാനുപാണ്ഡിതരാതുക്കേയു് ഇപ്പോഴും
തെന്നു ന്യായപ്രകാരവും ഒരിവും ജീവന്മാരുകളുടെ
യത്രമാണു് സസ്യങ്ങൾ, സസ്യഉക്കളുടെ ഹിന്ദുസിഖു് ഇതു
മാറ്റുമായുള്ളു്. ഇതിനു മുകളിലൂപ്പും നാലു വർദ്ധനാളുടെ
ഹിന്ദുസാഹിത്യ നിന്നും ഇവർ മോചിപ്പിരിക്കുന്നു. ഈ മഹി
തനായ കാര്യത്തെ പെട്ടുനാം സാധിക്കുമ്പോൾ വളരെ
പ്രധാനമായുള്ളതാണു് അതുപോലെ ഇവിടെ അഹിന്ദു
സക്കരണനുന്നതബീരം, സുഖാദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവു
നും ഓരോ ജീവരാഖിയിലു് ഹിന്ദുസകളും ഉപേക്ഷിച്ചു്
വേഗത്താടക്കുടി കടന്ന പോകുണ്ടതായിരിത്തെന്നയിരംകണ്ണും
ഈപ്രകാരം കടന്ന പോയവരാണു് സസ്യഉക്കരം. ഇവ
ങ്ങട അടുത്ത പട്ടി എത്താണെന്നു് ഒരു ചോദ്യമണ്ഡാകാം.
സസ്യഉക്കണ്ണത്തിലു് ഹിന്ദുസയുണ്ടുള്ള അറിവിഞ്ഞു
പുണ്ണിതയും, അതിൽ നിന്നും വിനമിക്കാനുള്ള ശക്തിയും
അംഗുഠാഖാനഷ്ടംനാണുള്ളതു്. കൊണ്ടു് അവർ കേവലം
ഉണ്ടാവിവീഴ്ന്നു ഇലകളേയും ശ്രദ്ധക്കും കൂടിയും കുറഞ്ഞുള്ളും ആണു.

ആഹരിച്ചും, അതിലും ഹിംസയും അണ്ടനുകണ്ഠു് കേവലം ജലാഷക്താഗ്രം ആശ്രയിച്ചും അവൻ ജീവിക്കും. അദ്ദേഹം അവൻ മുട്ടുകുളം ഹിംസ എഴുവിശക്തമാണു. അനാതരം വായു വിനെ മാറ്റും ആ മാരം ചെയ്തു ജീവിക്കും. ഈ നിലയിൽ പരമ്പരാഗ്രാമാശാഖയും അവരെ യോഗിക്കുന്ന പാരാഗ്രാമതും. വായു ക്ഷേമാത്തിലും ഹിംസയെ യോഗും, അതിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയെ, അതിൽ തുരന്ന കൊടു സന്ധാരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പ്രാണനെ അടക്കി വിചാരിപ്പജ്ഞാനാസമാധികയും ആശ്രയിച്ചും, നിയുക്ത സകല മതാചാര്യരൂപങ്ങൾ ഒല്ലാജീകരണത്തും വേണാനിന്നാൽ താനും തന്നാൽ വേരോനും ഹിംസിക്കു ചുട്ടുകൂടി എന്നുള്ള നിലവെയും അതിക്രമിച്ചതും. ആയ രോഗം മെന്ന് ആ പരമാനാഡപദ്ധതി പ്രാപിക്കും, അതേപുട്ടുടി അതാനു പരാപ്രസ്ത്രം അഫീംസകൻ ആയിരത്തിങ്കുഴു. ചെറുജൂഡ മുന്താനാഡാണും നമ്മുടെ പുർവ്വീകരായ മഹാ മാർഖ അ ഫീംസാമ്പുറി ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും. അനുശ്രാന്തിച്ചിട്ടും. ഈ വാസ്തവവത്തെത്തു മനസ്സും ലഭാക്കാതെ, ശാരാപാപ നീചവാസനയാൽ വിഴിങ്ങപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന ചില മാനസ്ത്വങ്ങളും ‘ഹോ! പെടിക്കരക്കു ജീവനുള്ളിൽ കൊണ്ടു’ അ പാതയും ക്ഷേമിക്കുന്നവയും എന്നാൽ പ്രേപ്പാലെപ്പോലെ ഹിംസക്കരാണാണും’ അഫീംസ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നും’ ചില ദുർന്മാഖങ്ങളും പ്രലഹപിച്ചവെന്നു വരും. അതിന്റെ തിരെ വകുപ്പും അതിനു പരിണാമ പ്രകാരം അനുശ്രാന്തിച്ചാൽ രക്തം ശരയും പ്രാപിക്കും.

ആ ചാരങ്ങേം സ്വഭാവങ്ങളെത്തു ഉണ്ടാക്കുമെന്നും. മാംസക്ഷണം സ്വഭാവത്തെ കുറമാക്കുമെന്നും പല മഹാ മാരം അഭിപ്രായാപ്പെട്ടും മനസ്സും പരാത്മാക്കി

ചെങ്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും വേണം കൈപ്പിക്കാനെന്നും ആഹാരങ്ങൾക്കാക്കാനു സ്വഭാവമേം. ഒരു മൃഗശാലയിൽ ചെന്ന നോക്കിയാൽ പ്രത്യേകിച്ചുപ്പട്ടം, സ്വാക്ഷി വിവരം കാനുവാൻ ആമേരിക്കയിൽവെച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബുദ്ധിയേ സംബന്ധിച്ച് നോക്കിയാൽമാംസാഹാരത്തിനു എത്ര സ്ഥാനമാണുള്ളതു്? ഇതിന്റെ വാനിയും മഹാമാത്രത്തെ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്നതു് തത്പര്യത്താനും, ഗണിതം, സാഹിത്യം, ശത്രാഖാനാകലപകളിലും നിസ്ത്രുലരായ പ്രശ്നങ്ങൾ തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പ്രഹസനം നാടുമാൻ “മാംസ കേഷം, ബുദ്ധിപൊകാസത്തിനു” അനുള്ളവും താൻ ഒരു ക്ലബും അഞ്ചിപ്പായ ചുമ്പുടക്കയും ഒരു ലീഡ് കുമ്പുടക്കയും എന്നും, കുലേകത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ദിവ്യ പണ്ണം ഡിനും സംസ്ക്രൂക്കുമായ പ്രഹസംജ്ഞാശംഖാബിമേഖൾ, ‘മാംസഭക്തി’ എന്നും, ആരോഗ്യത്തിനും ഓഹാശക്തിക്കും ഒരിക്കലും ആവശ്യമായിട്ടില്ല.” എന്നും പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രസിദ്ധ വാഹനമിൽ, വിശാലപ്രദയം, സത്യവാദിയമായ ദ്രിഡ്യേർ പാട്ടും പറയുന്നതു്. ”സ്വയംഭരണത്തിനുതന്നും, പ്രകൃതിക്കന്നസരിച്ചുതമായ ഉംഗാരം സംസ്ക്രമാക്കുന്നു” എന്നാണു് ഇപ്രകാരം തന്നെ ബുദ്ധപ്രസ്താവിക്കുന്നതു്, പാശ്ചാത്യം, മിൻസ്കം, സർ എഫ് റാഡ് ന്യൂട്ടൻ, എസ്റ്റർ പീറോൾ, റിസർവ്വും മാര്റ്റു, എസ്റ്റർ ജോൺ, എളിപ്പാം മുതലായ തന്മുഖം നോക്കം മിഹാമുൻ ഇതിലെക്കണ്ണാക്കും പ്രധാനിക്കുന്നതു്.

മാംസകേഷംകൊണ്ടു് പലമാതിരി വ്യാധികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവളാം ഡാക്ടർ ഫൈറുഗും ഫ്രാൻസീസ് ടിഷ്ടുപ്പരമാണു്, ഫുറീം പൈദ്യക്കാർ

ഇവർ സയ്ക്കൽക്ക് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു് മാംസത്തിനു്, ശരീരത്തിലുള്ള യുറിക്കാസിഡു് എന്ന പിശേഷ്യങ്ങൾക്കിൽ കുക്കാൻ തീരെ ശക്തിയില്ലെന്നും അതിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു് താഴെ പറയുന്ന യുറിക്കാസിഡു് സംഖാധിച്ച പല രോഗങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശക്തി ദിശക്കുന്നു് അവർ പറയുന്നു. ആ രോഗങ്ങൾ മുടക്കുവാതു്. പാതു്, തല്ലിപ്പേരു്, സന്ധി, ആസ്ക്രമം, തെരുപ്പുകരാക്കുകോച്ചു് മന്ത്രവസ്തു് മാദ്യം, പ്രമേഹം, ഗ്രാഫോം ഇതലായവയാണു്. റാബ്പർട്ട് ബത്ത് (M. D. F. R. C. S.) എന്ന മഹാൻ ഹൂ.ഗുംഭു്, സു് കേരളംഭു്, അയർലണ്ടു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അധികമായി ബാധിച്ച കാണുന്ന കാൺസർജ്ജു് ദ്രോഗ രോഗത്തിന്റെ കാരണശത്രൂവാണി അന്നേ. ഷിച്ചതിൽ അതിന്റെ പ്രധാനകാരണം മാംസക്ക്ഷമാരംബന്നാണ് തെളിവാത്തിട്ടുണ്ടുണ്ടു്. അതിനെ വർജ്ജിച്ചിട്ടു് ശോതന്യു കൃതപ്രായ സസ്യാഹാരങ്ങളുകൊണ്ടുപചരിച്ചതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് റോഗത്തിനുകൂടിവുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പ്രസ്താവിക്കുന്ന

മന്ത്രയുദ്ധങ്ങളും മാംസളക്ഷകളുടെ പല്ലുകൾ വെണ്ണ കൊണ്ടും തെരഞ്ഞെടുത്ത മരുന്നുകാണ്ടു്. യാതൊരു സാധ്യവും ഇല്ല. എറാൾ മാത്രമല്ല മുഗ്രാഡാരക്കു് അവ എത്തുവിധം ഉപചരിക്കുന്നവോ അതുപോലെ മന്ത്രയുർക്കു് ഉപകരിക്കുന്ന മുപ്പും. മന്ത്രയുദ്ധങ്ങളും മുഗ്രാഡാരങ്ങളും കുടവായിലെ പല്ലുകൾ വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട കാണുന്നു. മന്ത്രയുദ്ധങ്ങളും കാർണ്ണകളുടെ പല്ലുകൾ മുൻവരിയാലും അണകളും ഉള്ള പല്ലുകൾക്കും പൊന്നാപകരണങ്ങൾക്കും വളരെ സാദ്യശ്രൂമണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടു് മന്ത്രയുന്ന മാംസളക്ഷകളായ മൃഗങ്ങളോടു താരതമ്പ്രപൂട്ടുതുന്നതു് അനുഭവത്തിനു് വളരെ വിജയവും, മാംസളക്ഷകളായ ജന്മക്കരക്കു് ചെറുകുടൽ വളരും.

നീളും കർണ്ണതാണു് കാണണ്ടു്. ആയതിനു് ആ ജീവകാരണത്തോടു മല്ല മല്ലാറ്റിരത്തിൻറെ മുന്നിരട്ടി നീളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ. അവയുടെ മുലാറ്റും (പെരുക്കൽ) വളരെ മുദ്യവാണു്. അതുകൊണ്ടു് ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ സാരകിട്ട വിജേന. വളരെക്കണ്ണത്തിൽ കഴിയുകയും അവ വളരെ കുറച്ചുസമയം മാത്രം ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനസ്സുകുടുംബം ചെറുകുട്ടിൽ മല്ലാറ്റിരത്തിൻറെ പ്രാണഭ്രംതങ്ങളു് നീളുമുണ്ടിരും. പെരുക്കൽ ഒരു നീണ്ട സഖിപോലെയുള്ളതുമാണു്. അതുപോലെ തന്നെ ആ ഹാരസ സംശയം കാലാൽ സുമാരിൽ മാത്രിക്കേണ്ടിയുണ്ടു്. (വളരെ താഴെസിദ്ധേയ വിജനമുണ്ടാക്കണമെല്ലോളിൽ) അതുകൊണ്ടു് എത്രയും കണ്ണാടകിൽ സാരകിട്ടുകയും വേർപ്പെടുന്നതുയും മാംസക്കണം. മനസ്സുകുടുംബം ഒരു പ്രകാരണമെന്നും. സ്വാഭാവികവും ഹിതവും ആയിട്ടുള്ളതിനും മാത്രമല്ലെങ്കും. അപായകരങ്ങളായ രോഗങ്ങൾക്കു് കാരണവുമാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രസാദം പ്രക്രമിശാസ്ത്രങ്ങളുമുണ്ടായ പ്രഫസറസു് വില്യും റാലിൻസു് എഹിമു്. ആൻഡ് എപ്പും, ബാരാൺ ക്യൂറർ, സർച്ചാർലിലു് "സു" ബെൻ F. R. S., റിച്ചാർഡ് ചാൾസ് ലു് "സു" ഡാർവിൻ L. L. D.; F. R. C. S., മിത്രായ മാന്യനാർഥം സംഘടിക്കുന്നതിനും. ഇതുകൊണ്ടു് മനസ്സുകുടുംബം സാധാരണയായി മാംസളക്കളാണെന്നുള്ളു വാദം അസാദ്യവും കാണുന്നു. ഇന്തിയം ഓനിൻറെ സമാരിയോ നാശമോ ദീർഘകാലമായി വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അഭിപ്രായം. ഒരു പ്രാണിയുടെ എന്നല്ല, എതിൻറെ നാശവും നാം ദാശാദാശാശ്വി കണ്ടുവരുന്നതു് അതിനാൽ സമാരിയോ നാശം.

എററവും ലഭ്യവായ ഒരു സമയം ഏകാണ്ഡാണ്. പത്രത്തെ കൊല്പും ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു ജന്മവിന്റെ നാശം ഉണ്ടാകുന്നതു് ഒരു മിനാട്ടുകൊണ്ടാണ്. എങ്ങിനോ നോക്കിയാലും ദേഹം നിന്നേറയും നമ്മിൽക്കു (നിലനില്പിനു) ഇള കാലമാണു് അധികമായിട്ടിള്ളതെന്നു പ്രത്യേകമാണു്. ആ കാലത്തിൽ അവയുടെ രക്ഷയ്ക്കു വെണ്ടനു സാധ്യന്നുണ്ടായാലും അവയ്ക്കു പുറ്റും പ്രത്യേകം സുക്ഷിച്ചിട്ടുമെന്നതായും കാണാം. അതുകൊണ്ടു് നാശത്തെക്കാരാം അധികം പ്രകൃതി ദിർപ്പമായി സുക്ഷിച്ചിട്ടിള്ളു നമ്മിൽക്കെല്ലാം വെളിപ്പെട്ടുണ്ടു്.

ഇന്തി മൃഗങ്ങളെല്ലായും സസ്യങ്ങളെല്ലായും പറി പറയാം. അവ പ്രകൃത്യാ മാംസം കേൾക്കാതിനാൽ നൃക്കും കേൾക്കാം. എന്നിള്ളിയു ശരിയല്ല. പ്രകൃത്യാ മാംസം കേൾപ്പിക്കേണ്ടവരെക്കറിച്ചു് എൻ്റെമുൻപു പറഞ്ഞതിട്ടണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതു ഗ്രായം ആ രാക്ഷസസ്ഥാർക്കിരിക്കെട്ടു്. പ്രകൃത്യാ സസ്യശൈക്ഷകരാം മൃഗവർദ്ധത്തിലും സസ്യവർദ്ധത്തിലും കാണാം. ആചാരത്തിനാൽ പ്രകൃത്യാ സസ്യശൈക്ഷകളാണു് നാം എന്നാളും നൃക്കും കേൾക്കേണ്ടു് അതു മാത്രമല്ല ഇവ നൃക്കും ശരിയും. ഭ്രാക്കത്രുള്ളവയിൽ വച്ചു ഉള്ളക്കൂട്ടുകളായിട്ടിള്ളവയാകുന്നു. താണ്ടരം ജീവിക്കാം അഡബ്യൂലൈകളുണ്ടു്. പ്രായണ്ണ അവ താമസഗ്രാമത്തിൽ നിന്നു സ്വഷ്ടിച്ചിട്ടിള്ളവയാകുന്നു, ജന്മക്കരം കുട്ടികൾക്കും ചിച്ചാരങ്ങളെല്ലാണു്. വിച്ചാരിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ലോ എന്നു മഹാത്മാവായ വിജേകാനന്ദസ്വാമിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വേറൊരവസ്തുതയിൽ അമേരിക്കയിൽവച്ചു് ഇപ്പേക്കാരം പറയുന്നു, “മനസ്യവർദ്ധത്തിന്റെ വലിശുഭാദ്യം മൃഗങ്ങളിൽനിന്നും അധികം ദിനം

നാം എന്തീടില്ലെന്ന തന്നെയല്ല പല സംഗതികളിലും നിയമനശക്തി മനസ്യർക്കു് താഴുന്നതാം ജൗദാജിൽ നന്നു അധികം നാം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട് ” നമ്മുടെ മനസ്സുകളിടെ മേൽ നാമക്കു് സ്വരാത്രിം ചുത്തൻ മാണു് ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഉന്നാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മഹാഭാരതത്തെ ഈ വാക്കെഴുതിൽ നിന്നും നാം അറിയുണ്ടു് പ്രത്യേകിയ അനുസരിച്ചുള്ള മനോവ്യതിയെ പിന്തുടരുന്നതു് മുഗ്ദങ്ങളിടെ സ്വരാവം എന്നാണു് അതു് ഏതു മുഖ്യം സാധിക്കാവുന്നതുണ്ടു് അതിനാം എതിർത്തു മനപോട്ട കയറിയവരാണു് ലോകത്തിൽ ഒരു വൃഥതയും കീർത്തിമാനമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടതു്. നാം അപ്പോൾ അനവത്തിച്ചവകനവെന്നുള്ളതു്. പ്രത്യുഷ മാണു് മാതാവു്, സോദരി, വൈദ്യ, അനൃത്യും, ഈ വാദ്യാശങ്ങളും നാം നിയമേന അന്തിമിച്ചവകനില്ലയോ? അതിൽ സംതീജകവിഞ്ഞ മഹാകുംഭാഡം തുടങ്ങെ സുകുമാരിക്കുന്നില്ലയോ? ഇതിനു വിപരീതമായി അംഗീക്കനാവുകയും കൂടാക്കുകയും നാം കാണുന്നണില്ല. മുഗ്ദ വർദ്ധനങ്ങളിൽ ഇതാനും തന്നെ കാണുന്നില്ല. ഇതുകാണ്ടതനും പ്രക്രിയാ പ്രവ്യതിക്കുന്ന മനോവ്യതിയെ തടങ്കണമെന്നു് മനസ്യസ്വരാവമാണുന്നു. അതിനെതിരാന്നു മനസ്യം അനുശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ നാം വ്യക്തമാകുന്നു.

അമുഖിംസയും മതങ്ങളും

ഹിന്ദുമതം

ഈ അമുഖിംസാവാദം മതങ്ങളിൽക്കൂടി അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട് അവയെപ്പറ്റാറി ചെറുതായ രംഗേപ്പണം നടത്തുന്നതാണു് അവയിലേക്കു് കടക്കാം.. നാമുടെ ഹിന്ദുമതം മാംസകൂഷണത്തെക്കരിച്ചു് എല്ലാ പരിജ്ഞാ 1 റിക്കന്നബെന്നു് വളരെ രംഗേപ്പിക്കുന്ന ആവശ്യകില്ല നാണു് കാണുന്നതു് എല്ലാ പരമാധാര്യമാണു.. ഒന്നു പോലെ മാംസകൂഷണത്തെ നിന്റോധിച്ചിരിക്കുന്നതാണു്. “നാ കൃത്യാ പ്രാണിനാം ഹിന്ദാം മാംസ ഭല്ലുക്കുന്ന ക്രമവിൽ നാഹിവോന്നിവയനുപര്യുതന്നുണ്ട് മാംസാവിശ ആജിയെൽ”. “പ്രാഥകം മേകം നരകസ്യ ഹിംസായാ സ്വർഗ്ഗം ആപാണ ദ്രോഹമഹിംസാ”. “കൊള്ളാൻ പുലിലെ മരുതാണെന ഒക്കത്തുപ്പി എല്ലാ തുണികും തൊഴി..”. (കരിയ) (ധാരംഭം പ്രമാണാവും തുടി എഴുതി ചേർക്കണം..)

ജയിനമരം

ഈ ദത്തത്തിന്റെ ഉത്തരവം ബി. സി. 490ൽ ആണു് മതാധാര്യൻ ദാരാസാലിയാലെ ഒരു റാജാവിന്റെ പുത്രനായ വർജ്ജമാനമഹാവീരൻ എന്ന ആളാണു്. ഈദേഹം തന്റെ പ്രധാനത്തെ ദാനം എടുത്തിട്ടുള്ളവ നിർമ്മലത തുടങ്ങിയിരുന്ന സദ്വർത്തനികളാണു്. ഈ മതാഗിൽ പ്രാണി ശ്രീ മിംസായ എത്രമാത്രം കഠിനമായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന നാവെന്നുള്ളതു ഈപ്പോൾ ജയിനമരാർ അനവർത്തിച്ചുപോകുന്ന ഒരു കൃത്യാജ്ഞാനിൽ നിന്നു വെള്ളിപ്പാക്കാനാണു്

അവർ ശ്രാഫോസ്ക്രൂസ്, ചെയ്യുന്നപാദ വല്ല പ്രാണികളും ഒരിച്ചപോരെക്കിലോ എന്ന വിചാരിച്ചു ദിവത്തു സാധാരണയാളി ഒരു വല കെട്ടുക പതിവുണ്ട് പാദസ്ഥരശാ കൊണ്ടു ഒരു ജയ്യവിനും ജീവഹാനി വരുത്തു എന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മയ്യല്ലിലിക്കൊണ്ടു വഴി ആക്കാറുണ്ടായിരുന്നവരു. വാളുകൾ വച്ചുതിൽ പിന്നീടും അവർ അനുഹാരം കഴികയീലു. കാരണം വിളക്കുകളും വല്ല ജയ്യകളും അതിൽ വീണപോകമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതുമാത്രം കൊണ്ടു മരഞ്ഞിലും പ്രാണിപരിസ്വയോ മാംസക്കുണ്ടാണെന്നും അനവദിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വ്യക്തതാക്കാണണ്ടല്ലോ.

ബുദ്ധ്യമതം

ഈ മതസ്ഥാപകൻ കാരണ്യനിതിയായ ബുദ്ധസനാണുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ. ഈ മതം ഹിന്ദുമത ദ്രോഢും ഏററവും അടപ്പുചുള്ളതു. ഇപ്പോൾ ജപ്പാൻ, ചെപ്പാ ഭൂതലായ റാജ്യത്തെലിൽ പ്രചാരമായിരിക്കുന്നതുമാണ്. അതുമാത്രമല്ല, ഈ ക്രിം ഇഷപരനിബ്ലേറിം. ഏല്ലാഹല നേരുള്ള, അവനവൻറെ കർമ്മക്കുര അനുസ്വരിച്ചുണ്ടാകുന്ന താണ്ടാനം. ബലമായി വാദിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. നതാചാര്യനായ ബുദ്ധൻ ഇന്ന്. ഒരവതാരമായിട്ടാണ് കരതപ്പെട്ടുന്നതു. ഈ മഹാൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഏററവും പ്രധാനമായി അനുശ്ശേഷിക്കുകയും തന്റെ പ്രശാശനത്തുമായി സ്വരീകരിച്ചുപാദശിക്കും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. അഹിംസ എന്നുള്ള പ്രധാന ധർമ്മക്കുര ആണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ യുക്തിപൂർവ്വങ്ങളായ ന്യായങ്ങളും ജീവകാരണ്യനിതിന്റെ വിശിഷ്ടതയെ ഒളിപ്പുചെയ്യുന്നു.

ആന്തിലുള്ള സാമർപ്പ്യവുംകൊണ്ട് ദിവസം ഒന്നിനും അനേകം പ്രാണികൾവയിച്ചു് ദീർഘയാഗദാര നടത്തി പോന്ന എത്ര രാജാക്കരാഹാരൻു് ധാരാലുകളെ പൊഴാ ചു് ദുരൈ എറിയകയും പ്രാണിഹിന്സയെ സ്വരാജ്യങ്ങൾ ഇന്ന് നിരോധിക്കയും മുടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് എന്നു ഇതിനു കണക്കില്ല. ഈ മുട്ടക്കിൽപ്പെട്ട ദരാളാണു് അശോകൻ. ഇദ്ദേഹം പല ഭോഗദാരകൊണ്ട് സക്കപ്പെട്ട ഒന്ന് പ്രാണികൾക്കുവേണ്ടി ആദ്യമായി ഒരു ആസുപത്രി തീർപ്പുംകയും പ്രാണികളെ ചികിത്സിപ്പിച്ചു് സുവശ്രദ്ധിതയുള്ളതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടകൾ ചെയ്കയ്ക്കുണ്ടായി. ഈ മതത്തെ അനുസരിച്ചുനോക്കിയാലും മാംസക്കഷണം സർവ്വാത്മകമനാം അത്യുന്നതം നിഷ്പയിച്ചിരിക്കുന്നു.

കീസുതുമതം

ഈയു് പരിഷുകാരംകൊണ്ട്. ശക്തികൊണ്ട്. എന്ന വേണ്ടാം സർപ്പ ശ്രേയല്ലുകൊണ്ട്. തുൽക്കുഷുന്നിലയിൽ എന്തിയാണു് രിക്കേണ ജനസമുദായങ്ങിൽനിന്നു മതമാണു്. ഈ മതച്ചാര്യൻ പരമക്കു് തന്നും ദാഡാലുവുമായ യേഹുക്കുസ്നേഹാണു്. ഇദ്ദേഹം തന്റെ മതത്തപ്പേണ്ടെങ്കിൽ പത്രതു പ്രധാനമായായി വിജേച്ചിപ്പിരിക്കേണ. ഇതിൽ പ്രധാന വിലക്കായ കൊല്ലുായു് കുറഞ്ഞള്ളിത്തിനേയും അദ്ദേഹം ഒരു പ്രധാനമതത്തപ്പകായിട്ടാണു് സ്വീകരിച്ചിരിക്കേന്നതു്. ഈ മുട്ടക്കാരെ അവക്കുട പ്രധാന മതമുന്നമായ ബൈബിളിൽ ഉള്ള ഉല്പദ്ധതി പുസ്തകത്തിൽ കൈവെ. ആദാമിനേയും മാംസവുംയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു് അവർക്കു് ആഹാരത്തെ നിശ്ചയിക്കേണ അവസരത്തിൽ കൈവെ. അവരേറു് ഈപേക്കാരം പറയുന്നു. “വിന്റുകളുള്ള എല്ലാ സസ്യങ്ങളേയും

വിത്രുകളുടനെയിരിക്കുന്ന എല്ലാ വ്യക്ഷങ്ങളേയും ടുമ്പിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തൊൻ ഇതാ നിങ്ങളുടെ ഉച്ചയോ ശുത്തിനവേണ്ടി വിട്ടിരിക്കുന്ന ഇവ നിങ്ങൾക്ക് അഹരി രഹായിത്തീരട്ടു!” ഈ അവസാരത്തിലും, മാസത്തെ ആ ഫോറ്മാചിവിയിച്ചിട്ടില്ല എന്നുംതമല്ലെല്ലത്തി പുന്നുകു ദാദ്യായം 9-3-4 ഈ ഭാഗത്തിൽ “ഭൂമിയിൽ സംഘര്ഷക്കുന്ന എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു കേൾവന്നതിനു തരട്ടു. എന്നാൽ അവപ്പു ജീവഹാനി വരുത്താം മാംസം എന്തെങ്കിൽ സമേരം കേൾവിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം ഉപശ്രീകരിക്കുന്നതും ചെയ്യാം.” ഈനിയും എല്ലുംകൈയിൽ അദ്യായം 4-14-16 വാക്പ്രസ്താവനാക്കേ. “ഞാൻ എൻ്റെ ആര്ഥിക വിനെ മലിനമാക്കിയിട്ടില്ല എന്തെന്നാൽ എൻ്റെ ചെയ്യപ്പും മിതൽ മുത്തുവരെയുംതന്നെ ചാക്കുന്നതോ കുഞ്ഞമായി മറിക്കുപ്പുട്ടുന്നതോ ആ ചു യാതൊരു പ്രാണിപ്പേരും കേൾവിച്ചിട്ടില്ല. കേവലം നിങ്ങ്മായ മാംസം എൻ്റെ വായിൽ കടത്തിയിട്ടില്ല,” എന്ന ക്രിസ്തു ദേവതന്ത്രാട്ടു അറിയിക്കുകയും അതിലേക്ക് എവും ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗ്രഹിക്കുയും ചെയ്യാതൊക്കെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാതൃക അഭ്യാസം അദ്യായം 18-ാംവാക്പ്രസ്താവിൽ ക്രിസ്തു ഗലിലു സ്ഥാപിതീരുത്തുടി സംഖ്യാചിത്രകാണ്ഡം രി കു സു റാ പീറിർ എന്നും ആയു എന്നും റണ്ട് സോബരഹാർ മണ്ഡ്യം പിടിക്കുന്നതു കണ്ടു്, അവരു അതിൽനിന്നും വിരമിപ്പിച്ചു് നിങ്ങൾ എണ്ണാട്ടുടി വരുവിൻ നിങ്ങൾക്ക് തൊൻ മാഷ്യാശ്വസ്യങ്ങളു തരാം. എന്ന പറഞ്ഞ.വിളിച്ചകാണ്ഡു പോകാം സ്വന്ന ശിഷ്യന്മാരാക്കിയതായി കാണുന്നണ്ടു് ഇപ്രകാരം ഏപ്പബിളിൽ പല ഭാഗങ്ങളിലും ക്രിസ്തു

ഇന്ത്യ ഹിന്ദുസ്ഥാനം മാംസക്കുണ്ടെന്നും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ക്രിസ്തു ഹിന്ദുസ്ഥാനം മാംസക്കുണ്ടും കൊണ്ടും ദരിക്കലും നിച്ചതയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനും ധാരാളം, ദ്രോഡാത്മദാത്മകളും അദ്ദേഹത്തിനും പ്രധാന ശിഷ്യത്വാരാധ പീററ്റ്, മാത്യു, ജാൻ മുതലായ മഹാമാരകളും അദ്ദേഹത്തിനും അനുകരിക്കുന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു തുടർന്ന് വിപരീതമായി വാഴ്യിട തും കാണുന്നശൈലിയിൽ അതു ചില ദൂർവ്വ്യാവ്യാതാക്കളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഇവർ ദരിക്കലും മാംസക്കുണ്ടും ചെയ്തിട്ടുള്ളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരും പ്രധാനപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവർ ചരിത്രകാരനായമായ ഫേറിപ്പേസ്, ക്ലൈമന്റ് ആഗസ്റ്റുചുരിൻ, ഫീലോ മുതലായ മഹാമാർ സഭക്ക്രിക്കം തെളിയിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എക്കദേശം എ. ഡി. 1692 വർഷം വരെ ക്രിസ്തുവർ പജ്ഞികളിൽ ഈ അനാചാരത്തെ അന്തിമമായി കാണുന്നില്ല. അനന്തരം എന്തോ കാരണങ്ങളാൽ പട്ടിഞ്ഞാറൻ ക്രിസ്തുവർമാരുടെ ഇടയിൽ മാംസ സ്വീകാരം കണ്ട തുടങ്ങുകയും ആ അവസരത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റാറി ഒരു വലിയ വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതിനും കാണ്ടുന്നവർഭവിച്ചു എന്ന സ്ഥലത്തു ടീപ്പൻ കെണ്ണിസ്സിൽ എന്ന ഒരു മഹാഭാഗം തുടക്കയുണ്ടായി. ഈ ദയാഗത്തിൽ കാണ്ടും (ആൻറിയോക്ക്) സ്റ്റിനോപ്പീസ്, അലുക്ക് സാംഖ്യികൾ, ആൻറിയാക്ക് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും എക്കദേശം 200-ൽ പരം പ്രധാന ശിഷ്യമാരും കരെ ചക്രവർത്തിമാരും സന്നിഹിത രാധീങ്ഗം. ആ അവസരത്തിൽ ആ മഹാസഭയിൽ

തീങ്ങമാം ചെയ്തത്തു് താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്
 “ഈ മുതൽ ഒരു തൊത്ത് പ്രാണിയുടേയും ഉച്ചം ചൊരി
 നാവൻ ഒരു മതാചാര്യനാശനക്കിൽ അവനെ പാളിയും
 നിന്നും വെളിയുാക്കുന്നതിനും ഒരു ഗൃഹസ്ഥാനുഷ്ഠായാണ്
 കീഴിൽ അവനെ മതത്തോൾക്കാക്കുന്നതിനും ഇതിനാശം ക
 കലപ്പട്ടിരിക്കുന്നു” ഈ ആചാരത്തെ കിഴക്കൻ പഴ
 കാർ ഇപ്പോഴും അനുഭ്ബവിച്ചു വരുന്നശേഖരൻ കാണാൻ
 പ്രക്ഷേ പട്ടിഞ്ഞാറാണ് പാളിക്കാതെ ഇടയിൽ ഇതി
 വിപരിതമായി പലയാളികളും മതവിജയമായി ആ
 സ്ഥാപിപ്പാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സാധ്യക്കണ്ടായ മതാചാ
 രക്കുകളും അവരോടു മെച്ചപ്പെട്ടു. ദീക്ഷിക്കേണ്ടതാം
 വന്നു. അതെന്നെന്നേയുമിരിക്കേണ്ടു. തങ്ങളുടെ മതത്തി
 വിപരിതമായി നടക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ആലോച്ചിച്ചു
 കാരുമില്ല. അവരുടെ മതത്തിൽ മേലുംപാശ്രീ കാരി
 ണ്ണഭൂതക്കാണ്ടു് നിശ്ചയമായും മാംസക്കണം നിങ്ങൾ
 കലപ്പട്ടിരിക്കുന്ന എന്നുള്ളതു വ്യക്തമാക്കാം.

